

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Spolu o Vánocích zpívejme • Komunální volby 2018
Večer sokolských světél • **Jak z bludiště ven?**
Pomůže pohybová terapie? • Anglický major Thompson
a prapor lancashirských střelců v Dobřichovicích
Malíř František Zavázal a Všenory • Kultura • **Sport**

Poptejte nás!

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819 ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

**Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení,
společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit,
obchodních a prezentačních akcí**

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTA:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem pianu	50,- Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	individuální dohoda

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

pronájem sálu o velikost 100 m ² se zázemím (kuchyně, WC, hala)	300,- Kč/hod.
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez podia, max 40 židlí)	

Bližší informace:

Diman s.r.o., DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková tel.: 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Zimní zastavení

JASNOST NEBESKÁ

CAPELLA REGIA MUSICALIS, 1693

Karel Václav Holan-Rovenský 1644-1718

Živě

Hlas

1. Jas - nost ne - bes - ká kon - či - ny Ze - mě/ o - sví - ti - la pad - lé lid - ské plé - mě/

Bas

8

Hl.

když - to v pl - nos - ti ča - su jis - té - ho/ ved - le Pro - roc - tví Pis - ma sva - té - ho Me - si - áš pra -

B.

16

Hl.

vý/ s Trů - nu věč - né slá - vy/ k nám do - lu zstou - pil/ z tem - nos - ti vy - kou - pil.

B.

2. Nejdražší, Otce věčného, Slovo/ přijmouce sňmě Abrahámo/ učiněno jest Tělem zajisté/
vtělením se v život Panny čisté, vše zastíněním/ drahým působením/ Ducha svatého/ Mistra výborného.
3. V Zahradě Eden byl Člověk sveden, však Bůh laskavý v Trojici jeden/ to bylo Rájské plné radosti/
z něhož byl Člověk vyhnán s žalostí/ skrz Syna svého/ jednorozeného/ dle zaslíbení/ otevřel Spasení.
4. Onť jesti ta hvězda Jakobová, z Kmene jasná Svíce Davidova, věčný Monarcha Nebeské Říše/
složený v Panny Marie břiše/ ten jest, v kterémžto všecko učiněno/ majice Ježíš nejsvětější Jméno.
5. Co nám přinesl? Než Milost Boží, vzácný poklad Nebeského Zboží, pokoj, smíření/ věčné Spasení/ srdcím
naším pravé potěšení, plesej lzhahel, každá věrná Duše/ vítajíc Krále věčného Ježíše.
6. Libejmež tedy Syna daného/ s námi v Člověčenství spojeného, kterýž před věky skrze tajemství/
to neobsáhlé Milosrdenství/ vyjevil světu, velká Láska je tu, v ní Pána znejme, jemu se klanějme.
7. Ó Ježíši, nejvzácnější hosti, rač obdařiti novou radostí, osvět Srdce naše, jeho temnost, ať tvou důstojnost
Božskou Velebnost/ poznáme v skutku/ v nynějším Zármutku/ a ctíme Tebe seslaného z Nebe.
8. Nám v našich Srdcích rač se roditi, duši i Tělo mocně říditi, vyliči své svaté Požehnání/
k tvé Milosti hodné požívání, chraň každou chvíli, Spasiteli milý/ dědictví svého/ pro čest jména Tvého.

Milí milovníci vánočního společného zpívání, věrni tradici přinášíme další pěknou vánoční písničku, kterou pro nás připravil vedoucí souboru Ludus musicus František Běhounek (díky, Františku!). Je z velkého pokladu naší hudební historie a kultury, kancionálu *Capella regia musicalis* (Kaple královská zpěvní a musikální https://cs.wikipedia.org/wiki/Capella_regia_musicalis), který vyšel v Praze r. 1693. Sepsal jej

Karel Václav Holan-Rovenský, musikant, poustevník i kameník v Rovensku pod Troskami.

https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Karel_Holan_Rovensk%C3%BD

Tuto a další písně „Hodu zimního novoročí“ můžete slyšet na adventním koncertě souboru Ludus musicus první neděli adventní **2. prosince od 16.00** v residenci řádu křižovníků v Dobřichovicích.

DO ZIMY!

Zimě, jak se zdá, předchází předzimní taneční. Tanečky “velkých kluků” tančících neuměle jako kluci malí, menší až nejmenší. Mohli bychom zhůvěřile psát o tom, jak se tím cirkusovým zpanoptikem, které vyšlo z posledních voleb a koná, jak koná, bavíme. Ale nebavíme se a je to k pláči.

A tu je na místě otázka tvrdá a nekompromisní: jsme schopni si samostatně, rozumně a v nalezení elementárního obecného konsensu vládnout či spravovat tento stát a věci veřejné v každodenní realitě, tedy mimo exaltované chvíle oslav, zvratů a piet?

A tak málem redakce Kukátka, inspirovaná jasnými a nekompromisními výkřiky typu “možná” a “uvidíme”, zvažovala dobrovolný pokusný výlet na “prázdniny” na Krym s preferencí ikonických destinací Sevastopol a Jalta. Pochlapila se však a rozhodla se z přeletu nad čapím hnízdem přeletět nad hnízdem kukátčím, a to s dávnou písní na rtech: https://www.youtube.com/watch?v=M_Ld8JGv56E&list=RDmSUMzMi-vwQ&index=9&fbclid=IwAR1iC-7Sfs_H1CR10-TnVLJ95j3ThFMQCWBByIA5EGH-fq7537ggrfv_bPv8. Zůstala tedy a nabízí zimní číslo doufajíc, že Vám, milé čtenářky a milí čtenáři, nabídne něco, co Vás zaujme, co Vás obohatí. Zkusme to rozvinout. Co tedy zimní číslo přináší?

Nemůžeme se nezmínit o nedávných komunálních volbách. Kolikáté svobodné že to byly? Osmé ... Ufff, to to letí ... A tu je možná i replika na výše uvedenou otázku: u nás spravovat věci veřejné docela zvládáme ...

Vrátíme se krátce i k oslavám 100 let od vzniku státu. Stranou nezůstane ani stromy, spolky, světylka na památku Sokolů, kteří měli odvahu a stáli za svými vyslovenými a jasně deklarovanými sliby.

Dojde také na terapii pohybem a na zvláštní druhy bludišť. V rubrice Tip na výlet se podíváme do ikonické Šárky. A připomeneme věc, na kterou se trochu zapomnělo. Totiž jak se v Dobřichovicích po válce našel vzácný prapor a jaká z toho byla tehdy sláva. Přineseme také drobný portrét zapomenutého všenoského malíře. A samozřejmě nebudou chybět ani zprávy z kultury a ze sportu.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. U psaní substantiva *prezident* či *prezident* si dovolujeme k veřejné debatě navrhout, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Přejeme Vám všem rovněž pokojné dny nastávajícího Adventu a požehnané i radostné svátky letošních Vánoc.

J. Matl a redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje

Vážení čtenáři!

Po teplém a suchém létu spadlo v září a v říjnu pár kapek deště, ale jinak se babí léto protáhlo až do listopadu. V době dokončování zimního čísla Kukátka sice teploty pomalu klesají k průměru tohoto období, ale dát na titulní stránku fotografii z našeho zásobníku se zasněženými Dobřichovicemi nám přišlo proti srsti. Tak jsme využili čerstvě obdržený snímek pana Jana Štulce pořízený 26. 11. 2009. Jeho pohled na zámek z druhého břehu, z prostoru mezi mostem a lávkou, evokuje zimní období, ale bez sněhu. Vybrali jsme ho proto na titulní stránku zimního Kukátka.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte. Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Zimní zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	6
Z našeho života	13
Spolky	14
Tip na výlet	16
O zdraví	20
Z historie	25
Osobnosti	29
Kultura	30
Sport	40

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)
Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2018. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2019. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribučováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Jan Štulec

DOBŘICHOVICKÉ VOLBY POOSMÉ

5. a 6. října se uskutečnily osmé svobodné komunální volby. Podívejme se na jejich výsledky v Dobřichovicích trochu jinak, než jak bývá běžně komentováno.

Tabulka 1								
Volby v roce	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014	2018
Počet kandidátek	7	7	3	4	3	3	4	4
Celkový počet kandidátů	40	46	37	40	39	39	60	48
Zapsaní voliči	1954	1901	2100	2228	2345	2535	2667	2777
Přišlo volit	1570	1363	1230	1179	1260	1410	1474	1522
Volební účast (%)	80,3	71,7	58,6	52,9	53,7	55,6	55,3	54,8
Počet platných hlasů celkem	18268	16928	15649	15222	16755	18378	20551	20961
Průměrný počet hlasů na 1 lístek	11,6	12,4	12,7	12,9	13,3	13	13,9	13,8

Stejně jako v roce 2014, tak i letos byly v Dobřichovicích postaveny čtyři kandidátky. Kandidátka ČSSD se ovšem skládala pouze ze 3 osob, takže celkem o přízeň voličů soutěžilo 48 kandidátů. Volební účast se u nás drží stále na celostátně nadprůměrné úrovni 55 %. V rámci regionu Praha-západ jsme však s volební účastí pouze průměr,

a naši sousedé (Černošice, Řevnice) nás v tomto ukazateli předčili. Klíčovou otázkou zůstává, proč téměř polovině spoluobčanů nestojí za to k volbám přijít? Zajímavé je, že stále nevyužíváme možnost udělit všech 15 hlasů, které v Dobřichovicích máme – v posledních dvou volbách jsme zůstali těsně pod 14 hlasy na jeden hlasovací lístek.

Tabulka 2						
% z celkového počtu hlasů	2018	2014	2010	2006	2002	1998
ODS	48	42,1	49	57,1	58,1	59,5
SpD	24,8	22,2	38,6	33,8	32	33
ČSSD	1,4	7,5	12,4	9	9,9*	7,5
FOD	25,8	28,2 x	x	x	x	x
CELKEM	100	100	100	100	100	100
*jde o společný výsledek ČSSD a Strany demokratického socialismu						

Vítězem letošních voleb – podobně jako v letech předchozích – se stala kandidátka ODS. ODS zastavila pokles z roku 2014 a vrátila se blízko 50 %. Fenomén minulých voleb – FOD – si udržel druhou pozici s 25,8 %, těsně následován kandidátkou

Společně pro Dobřichovice (24,8 %). SpD se tak proti roku 2014 mírně zlepšila, FOD kleslo a získalo dokonce méně hlasů než v roce 2014. ČSSD s tříčlennou kandidátkou získala zcela marginální výsledek – nejhorší v historii v Dobřichovicích.

Tabulka 3						
Získaný počet hlasů	2018	2014	2010	2006	2002	1998
ODS	10066	8652	9002	9673	8848	9314
SpD	5199	4554	7100	5670	4868	5169
ČSSD	295	1546	2276	1512	1506*	1166
FOD	5401	5799 x	x	x	x	x
CELKEM	20961	20551	18378	16755	15222	15649
*jde o společný výsledek ČSSD a Strany demokratického socialismu						

V proporci k získanému počtu hlasů se dělí zastupitelské mandáty mezi jednotlivé kandidátky. Přepočítací mechanismus je trochu složitější, ale výsledné rozdělení mandátů zhruba odpovídá % podílu zisku hlasů. ODS se 48 % tak získali 7 mandá-

tů a obhájili tento počet i z minulých voleb. FOD s cca 26 % obdržel 4 zastupitelské mandáty a potvrdil stav z roku 2014. Stejně i SpD s 25 % získala 4 mandáty a o 1 si polepšila oproti roku 2014. Na ČSSD s 1 % hlasů logicky žádný mandát nezbyl.

Tabulka 4						
Variační koeficient kandidátky (%)	2018	2014	2010	2006	2002	1998
ODS	14,9	14,9	16,4	12,9	13,3	23,8
SpD	26,5	28,8	21,4	23,2	31,3	31,1
ČSSD	4,6	21,7	11,5	14,6	25,4	29,5
FOD	10,9	14 x	x	x	x	x

Zajímavý vzhled poskytuje analýza pomocí variačního koeficientu. Čím nižší hodnota, tím více u dané strany lidé měli tendenci

volit celou kandidátku. A naopak, čím vyšší koeficient, tím více si lidé z dané kandidátky vybírali jen některé kandidáty. Tendence,

Tabulka 5					
% z celkového počtu hlasů	2018	2014	2010	2006	2002
Vol. okr. 1: Brunšov a Luh					
ODS	46,2	38,9	43,1	51,8	59,1
SpD	24,4	21,7	44,1	37,9	30,5
ČSSD	1,6	9,2	12,8	10,3	10,3
FOD	27,8	30,2 x	x	x	x
Vol. okr. 2: mezi řekou a Pražskou/Březovou					
ODS	47,1	42,8	51,8	58,5	55,1
SpD	25,2	21,4	37,4	32,3	33,6
ČSSD	1,4	5,8	10,8	9,2	11,3
FOD	26,5	30 x	x	x	x
Vol. okr. 3: na sever od Pražské a Březové					
ODS	51,3	44,7	51,3	60,5	61,1
SpD	24,8	23,7	35	31,8	31,2
ČSSD	1,3	7,9	13,7	7,8	7,7
FOD	22,6	23,7 x	x	x	x

kteří jsme viděli již v roce 2014, přetrvávají i letos. Konkrétně ODS drží i nadále své „tvrdé“ voličské jádro. FODu se podařilo „disciplínu“ jejich voličů dokonce ještě zvýšit – lidé je volí ještě strانيčtěji nežli ODS. A stejně tak platí i fakt, že v případě SpD lidé spíše volí jen vybrané kandidáty, pravděpodobně jako doplněk k „paušální“ volbě ODS či FOD.

V jednotlivých volebních okrscích se toho oproti historii moc nezměnilo. ODS vyhrála všude a v okrsku č. 3 získala dokonce přes 50 %. FOD zaskóroval nejlépe na Brunšově, SpD ve volebním okrsku č. 2. Pořadí kandidátek odpovídá všude celkovým výsledkům, jen v okrsku č. 3 SpD předstihlo FOD.

A co zajímavého vypíchnout z hlediska individuálních volebních výsledků? Mistrem skokanem je již tradičně Jan Neubert. Nyní skočil z devátého místa na 4. v kandidátce ODS a opět získal zastupitelský mandát. Rozhodlo o tom přesně 19 hlasů, o které Honza překonal kvorum pro potřebný posun vpřed. Mimochodem, v roce 2014 Honza taktéž skočil do zastupitelstva, dokonce až z desátého místa, a to o 15 hlasů. Zdá se, že prostě umí „vykládat formu“ na ten rozhodující okamžik.

Skočit se podařilo i Vladimíru Bezděkovi, z 10. místa na kandidátce ho voliči vytáhli až na místo čtvrté a na poslední chvíli proklouzl do zastupitelstva – získal poslední patnáctý zastupitelský mandát a zahájí tak své páté zastupitelské období. Rekordmanem Dobřichovic v tomto směru je ovšem jiný zastupitel SpD – Dan Havlík. Dan je v zastupitelstvu přítomen nepřetržitě od roku 1990. To je unikátní určitě i v širokém okolí.

Zastupitelstvo velmi těsně na kandidátce FOD uteklo paní Gavríněvové. Kdyby získala o 11 hlasů více, prosadila by se dokonce až z posledního patnáctého místa kandidátky! Jen o hlas více chyběl panu Tunkovi. A na kandidátce ODS chybělo Radce Alexy 28 hlasů k zisku mandátu.

Závěrem lze ještě zmínit, že letošní volby

přinesly jen tři nové zastupitele do zastupitelstva. Konkrétně Jakuba Knajfla za SpD a dvojici Tomáš Knaibl a Veronika Kremsová za FOD. Pro srovnání – v letech 2014 a 2010 bylo zvoleno vždy 5 nových zastupitelů. A v roce 2006 dokonce 8. Nechme se překvapit, bude-li poměrně nízká obměna zastupitelského sboru ku prospěchu či naopak.

Vladimír Bezděk

Opět podepsána koaliční smlouva

Po komunálních volbách v roce 2014 došlo poprvé v porevoluční historii v Dobřichovicích k uzavření koaliční smlouvy mezi volebním uskupením **Sdružení ODS a nezávislých kandidátů** a volebním uskupením **„Společně pro Dobřichovice“ – sdružení nezávislých kandidátů a TOP 09 a Starostové a nezávislí**. Spolupráce ODS a SpD fungovala celé volební období 2014 až 2018 bez komplikací, a proto se stejné subjekty dohodly na pokračování spolupráce.

Celé znění koaliční smlouvy lze nalézt na adrese: <http://www.dobrichovice.cz/mesto/vedeni-mesta/koalici-smlouva/>.

Koaliční partneři chtějí navázat na vše, co se v Dobřichovicích v uplynulých volebních obdobích podařilo vybudovat a zorganizovat. Důraz budou klást na další řízený rozvoj Dobřichovic a zlepšování služeb a celkové kvality života v našem městě.

Prioritní témata:

- Koaliční partneři se zavazují podpořit dokončení všech stavebních akcí města zahájených před komunálními volbami 2018, zejména rekonstrukci ulic Jugoslávská a Ruská, opravu chodníku na silničním mostě a prodloužení chodníku mezi Dobřichovicemi a Karlíkem.
- Trvající investiční prioritou je intenzifikace čistírny odpadních vod, jejíž realizace závisí na získání vhodného dotačního titulu, případně na umožnění spolufinan-

Složení zastupitelstva v novém volebním období 2018 – 2022

Pořadí zvolení	Jméno a příjmení	Pořadí na kandidátce	Počet hlasů
Sdružení ODS a nezávislých kandidátů			
1.	Petr Hampl	1.	902
2.	Michael Pánek	2.	776
3.	Jan Abel	3.	761
4.	Jan Neubert	9.	758
5.	Filip Kándl	6.	744
6.	Josef Ježek	4.	675
7.	Petr Kaplan	5.	638
Fórum občanů Dobřichovic (FOD)			
1.	Zdeňka Klimková	1.	440
2.	Martina Tunková	2.	434
3.	Tomáš Knaibl	3.	392
4.	Veronika Kremsová	4.	352
„Společně pro Dobřichovice“ – sdružení nezávislých kandidátů a TOP 09 a Starostové a nezávislí			
1.	Jiří Růžek	2.	528
2.	Daniel Havlík	3.	492
3.	Jakub Knajfl	1.	447
4.	Vladimír Bezděk	10.	438

cování ze strany provozovatele, a udržování funkčního stavu vodovodní i odpadové infrastruktury. Koaliční partneři budou usilovat o dobudování kanalizace a vodovodu v částech města, kde dosud chybí (např. V Luhu).

- Další prioritou je projektová příprava záměru přemístění hasičské zbrojnice do prostoru dnešního městského úřadu a vybudování nové radnice a multikulturního centra s novým sálem v místě současné hasičské zbrojnice. Vlastní realizace záměru patrně nastane až v příštím volebním období a je podmíněna získáním vhodných dotací.

- Územní plánování
- Koaliční partneři se zavazují dokončit

a schválit nový územní plán s dodržáním až dosud ctěných zásad nerozšiřování zastavitelného území. Celková intenzita zástavby, umožněná regulativy nového ÚP, nepřesáhne v souhrnu celkovou intenzitu zástavby, kterou umožňuje stávající ÚP.

- Koaliční partneři budou ctít řádně schválené znění regulačních plánů (Východní zóna a Centrum) a při změně regulačního plánu Centrum se zasadí o minimalistickou podobu změny – striktní zapracování závěrů soudního rozhodnutí.

- Koaliční partneři se zavazují pokračovat v dalším postupném zlepšování stavu místních komunikací, veřejných pro-

stranství a v péči o veřejnou zeleň. Priority nastaví koaliční partneři po společné diskusi všech zastupitelů a též podle výsledků průzkumu názorů obyvatel, který se uskutečnil současně s komunálními volbami a vyhodnocen bude ještě v letošním roce.

- Koaliční partneři se zasadí o přípravu projektu rozšíření školní jídelny v budově ZŠ v Raisově ulici a o jeho realizaci.
- Koaliční partneři chtějí věnovat řádnou péči nemovitému obecnímu majetku, zvláště velkým investicím a udržovat je v provozuschopném stavu (most, lávka, obecní budovy, byty, ...).
- Koaliční partneři budou klást důraz na opravy a budování chodníků, přechodů, schodišť a průchodů (např. chodníky v ul. Na Vyhliďce, Bezručova, schody a cesta z ul. Na Plzeňce, pokračování chodníku do Karlíka a další i dle výsledků průzkumu názorů obyvatel). Koaliční partneři budou hledat cesty, jak podpořit bezpečný pohyb po městě pro pěší a cyklisty.
- Koaliční partneři budou hledat dotační tituly, aby v kombinaci s vlastními prostředky bylo možné vybudovat bezbariérový přístup do zdravotního střediska v Březové ulici, umístit kontejnery na odpad na sídlišti Za Parkem pod zem, zavést kamerový dohled nad stojany na úschovu kol, zmodernizovat webové stránky města a zvýšit množství na nich dostupných informací a zavést moderní technologie pro oboustrannou komunikaci s občany.
- Koaliční partneři budou hledat možnosti vybudovat dům s pečovatelskou službou pro seniory.
- Protipovodňová ochrana
 - Koaliční partneři považují za nezbytné zpracovat nový povodňový plán s důrazem na provádění dílčích protipovodňových opatření zaměřených na zlepšení protipovodňové ochrany do úrovně Q50.

- Koaliční partneři budou i nadále usilovat o řešení drobných protipovodňových opatření v kompetenci města (zajistit funkčnost propustí, kontrola stavu hrází, kontrola průtočnosti koryta, kontrola a zajištění funkčnosti systémů pro odvádění dešťových vod (zejména ze svahů na pravém břehu Berounky, apod.).
- Koaliční partneři budou podporovat kulturu a sportovní vyžití ve městě minimálně v podobném rozsahu jako v předchozích letech a předpokládají rovněž pokračování v pořádání následujících hlavních kulturních akcí: Vinařské slavnosti, Sochařské symposium, Divadelní slavnosti, Alotria, Dixieland, Mostový ples. Současně je však nutné minimalizovat nepříznivé vlivy na místní obyvatele. Proto bude město vyžadovat po soukromých pořadatelích, aby pro každou akci vyjednali a vyznačili centrální parkoviště návštěvníků. Totéž bude dělat samo při akcích pořádaných městem. Stejně tak bude ze strany města podporována činnosti sportovní aktivity a spolupráce s místní organizací Sokola.
- Koaliční partneři budou klást důraz na kvalitu městem zřizovaných organizací (ZŠ, MŠ, ZUŠ).
- Informovanost veřejnosti ze strany města
 - Většina opatření v tomto bodě byla úspěšně zavedena v minulém volebním období.
 - I nadále budou zveřejňovány zápisy z rady na webu města, obvykle do 14 kalendářních dnů od konání schůze rady. Rada přitom nezveřejní body, které by mohly poškodit město v obchodních vztazích nebo by obsahovaly údaje, jejichž zveřejněním by došlo k porušení zákonů, které poskytují některým údajům ochranu.
 - I nadále budou zveřejňovány platné smlouvy a dodatky, kde je město smluvní stranou, na webu města, obvykle do

- 5 dnů po podpisu smlouvy městem.
- I nadále budou průběžně zveřejňovány podrobnosti výběrových řízení.
- Konkrétně jde o zveřejňování (na webu města) následujících podkladů výběrových řízení:
 - a) Výzvy k podání nabídky - do 3 dnů od vypsání výzvy.
 - b) Rozhodnutí o vítězi VŘ, které bude obsahovat identifikační údaje uchazečů, nabídkové ceny, rozhodnutí o vítězné nabídce a o případných vyloučených nabídkách do 15 dnů od rozhodnutí o vítězi VŘ.
 - c) Smlouvu o dílo s vítězem VŘ do 15 dnů od rozhodnutí o vítězi VŘ. Údaje o výběrových řízeních budou zveřejňovány buď přímým zveřejněním kopie daného dokumentu na webových stránkách města nebo přeměrováním na profil zadavatele města Dobřichovice z webových stránek www.dobrichovice.cz.

- Bude aktualizovaná a nově vydaná směrnice města o zadávání zakázek malého rozsahu, a to do 6 měsíců po ustavujícím zasedání zastupitelstva, a v ní bude mimo jiné stanovena limitní částka výdajů města, od které se stavební zakázky realizují prostřednictvím výběrových řízení, a současně bude ve směrnici popsán způsob schvalování výjimek. Výjimky ze směrnice včetně zdůvodnění budou zveřejněny.
- Prostřednictvím internetu se zlepší informovanost občanů o významných investičních akcích realizovaných v městě (rozsah akce, termíny realizace, informace o provedeném výběrovém řízení, informace o ukončení, zhodnocení realizace investice – z hlediska rozsahu, termínů a rozpočtu atd.).

vybráno z koaliční smlouvy – redakčně upraveno

Den Vlkoně

Letošní komunální volby v Dobřichovicích ukázaly, že na předvolební debaty bez konkrétního tématu, jen jako představení kandidátů a programu volebních stran, nejsou občané příliš zvědaví. Při většině těchto akcí bývali kandidáti nad občany v přesile. Jinak tomu bylo v pátek 21. 9. 2018 v areálu DOB Centrum. Uskupení Společně pro Dobřichovice pojalo setkání netradičně a místo politických proslovů pozvalo občany na kulturně společenskou akci – umístění tří soch Vlkonů výtvarníka Tomáše Kúse do prostoru mezi restaurací Panská Zahrada, sálem Dr. Fürsta a vinotékou La Fontana. Role organizátorky se úspěšně zhostila PhDr. Viktoria Hradská. U jednotlivých soch promluvili Daniel Havlík, Jiří Růžek, Jiří

Geissler a na závěr Jakub Knajfl. S hudbou a zpěvem vystoupili Eva Sluková, Jiří Stivín

a Markéta Mazourová. Program moderoval herec Jiří Klem. Všichni se dobře bavili. Celý podvečer se obloha zlověsně temnila, ale déšť počkal, až když se zúčastnění posílili gulášem a zbylí hosté seděli pod střechou Panské Zahrady. Všem, kteří se na akci podíleli, i všem, kdo se přišli podívat, patří dík.

D. Havlík

Prezident Masaryk v Dobřichovicích

V rámci oslav stého výročí vzniku Československa na pozvání vedení města k nám v neděli 28. října zavítal Tomáš Garrigue Masaryk. V doprovodu Rastislava Štefánika, Edvarda Beneše a dalších významných osobností přijel historickou parní soupravou na slavnostně vyzdobené nádraží zcela zaplněné dětmi i „dospěláky“, místními i přespolními, prostě všemi, kteří si nechtěli nechat ujít příležitost pozdravit prezidenta Osvoboditele. Z příložených fotografií je vidět, že panu prezidentu to velice slušelo – celý v bílém, vysoký, štíhlý, mírně prošedivělý, na hlavě „masaryčku“, skoro jako by tomu „skutečnému“ z oka vypadl.

Po krátkém přivítání Masaryk a Štefánik nasedli na koně a v čele průvodu se vydali k parku. Byla to pestrá podívaná – herci DDS v dobových kostýmech, skauti, hasi-

či, děti s vlaječkami, dámy a ministři v historických automobilech; i uniformu československých legií a sokolský kroj jsem tu zahlédl. A tomuto zástupu z „výšin svých sedel“ vévodili ti, kteří se největší měrou zasloužili o to, že sto let trvání republiky můžeme vůbec slavit.

V parku byl pro pana prezidenta, jeho doprovod, pozvané hosty a všechny, kteří přišli, připraven bohatý kulturní program, ve kterém vystoupili herci DDS, žáci místní ZUŠ a dále Kukadýlko, dámská vokální skupina Kabinet a dobřichovické taneční studio; součástí programu bylo i položení věnců k pomníku Obětem válek a zasazení stromu republiky. Přestože počasí oslavám příliš nepřálo, velká účast v průvodu i na programu v parku svědčí o tom, že významná výročí nám nejsou lhostejná a že má smysl si je připomínat.

HgS

DOB CENTRUM

Wellness Dobřichovice – Zažijte saunu jinak

Zima pomalu klepe na dveře a milovníci saunování si už našli svou ideální dobu na pravidelnou návštěvu wellness. Již dlouhá staletí lidé vědí, jak pozitivní vliv má saunování na tělo i mysl. Pravidelné saunování posiluje imunitu, ale má i preventivní účinky proti nachlazení, virózám i alergiím. Při pocení se z těla navíc vyplaví velké množství toxických látek. Dámy jistě ocení blahodárný vliv saunování na pokožku, která je vláčnější a má svěží vzhled.

Od října u nás opět každý druhý týden můžete zažít saunové ceremoniály. Ceremoniál spojuje blahodárné účinky finské sauny a éterických olejů z bylin v ledové tříšti. Rituálem provází zkušený saunér, který postupně nechává odtávat tříšť na rozpálených kamenech, tím se uvolňuje vůně a zároveň se zvyšuje vlhkost vzduchu. Vířením ručníku pak saunér rozhání horký vzduch přímo na vás a tím se zintenzivní účinky aromaterapie. Rituály mohou být různé, záleží na použitých éterických olejích, ale i světle, hudbě. Při všech ale stoprocentně zapomenete na každodenní pracovní shon, což je v dnešní hektické době důležité.

Letos u nás ceremoniály probíhají v trochu jiném režimu, a to pouze ve čtvrtek. Ovšem za to můžete zažít až dva rituály za večer. V 19:45 dynamický a v 21:15 relaxační. Doporučujeme předchozí rezervaci. Wellness můžete navštívit denně bez rezervace v podvečerních a večerních hodinách. Pokud u nás chcete strávit příjemné chvíle jen s partnerem, nebo pobýt s přáteli, nabízáme vám privátní wellness mimo hodiny pro veřejnost. Podrobné informace o otevírací době a saunových ceremoniálech najdete na našich webových stránkách

www.wellnessdobrichovice.cz

*Petra Šárová,
provozní manažerka wellness*

PŘIJĎTE
NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADA
RESTAURACE & HOTEL
★★★★

WWW.PANSKAZAHRADE.CZ

WWW.WELLNESSDOBRIHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE

DOB Centrum

Večer sokolských světél

Noc na 8. října 1941 byla pro český Sokol tragická. Tehdy gestapo pozatýkalo řadu představitelů Sokola, no - řadu: na 1500 jich bylo - a internovalo je v Terezíně, odkud pak většinu z nich poslalo do koncentračního tábora v Osvětimi. Příkaz k tomu podepsal tehdejší zastupující říšský protektor Reinhard Heidrich.

I. Nolová vysvětluje, co se tehdy stalo ...

Sokolové si tento den stále připomínají. Stalo se tak i u nás v Dobřichovicích, a to už počtvrté a krásnou akcí nazvanou *Večer sokolských světél*. V neděli 7. října k večeru. Pozváni byli všichni, a to tak, aby co vzpomínku udělali lodičku, dali na ni svíčku a pustili ji po vodě. Nad jezem řeky, s níž žijeme, tam, kde je voda klidná. Akce pietní, důstojná, člověčí i poetická. A světélkující ... Ač byl vítr dost proti a světélka sfoukával. Opět patří dík všem, kteří to vše vymysleli a odpracovali, zejména pak paní Ireně Nollové, náčelnici odboru sportovní všestrannosti, jež to vše vzala do svých rukou přímo na břehu řeky.

Nejsem praktikující Sokol, býval jsem kdysi, když jsem byl mlád, a jinde než v Dobřichovicích, ale celá má rodina byla s dobřichovickým Sokolem bytostně spjatá a táta si také užil své, i když jindy, za komunistů, kteří taky Sokoly neměli v lásce, stejně jako

nacisté. Proto mě tyhle věci stále oslovují. Pamatuji si, jak se po Velkém listopadovém převrácení často mluvilo o tom, jak je Sokol už passé a že ty ideály jsou minulostí, dnešní společnost prý míří jinam. Pak jsem byl v lázních s paní Dagmar Evaldovou, noblesní dámou, jíž se to vše tenkrát velmi dotýkalo. Její otec byl mezi zatčenými a nakonec se tehdy nevrátil z koncentráku. A ona mu slíbila, že Sokolkou bude a zůstane. Jak pravila, tak učinila. Jak po konci války, tak i po onom listopadovém převrácení. V lázních mi vyprávěla u večerního jejího kafe a mého piva i o tom, co se tak traduje jako Masarykovo poselství: „*Nebýt Sokola, nebylo by legií, nebyť legií, nebylo by republiky.*“ A já jí oplácel tím, co jsem znal z příběhů svých blízkých. A tam mi to pomalu začalo docházet, tehdy se to začínalo spojovat. Ty souvislosti. Ale že to trvalo.

Příští rok bude dobřichovický Sokol slavit ctihodné a kulaté výročí. Tož se k tématu vrátíme a zkusíme být i hodně osobní. O tom to totiž také je. A hodně.

J. Matl

Park v Dobřichovicích se na Den stromů svátečně rozzářil

V sobotu 20. října 2018 se v dobřichovickém parku uskutečnila slavnost s názvem „STROMŮM“, happening pro stromy a lidi. Celého odpoledne se zúčastnilo tolik malých a velkých lidí, jako je v samotném parku stromů. Na první ročník nečekaný úspěch!

Oslava Dne stromů se nesla ve velmi přátelském a uvolněném duchu za podpory šumějícího větrový podzimně oděných oslavenců. Na nově zrekonstruovaném podiu v srdci parku odstartovala pětice organizátorek týmu Elmania ve 14 hodin celý happening slovy: „Dnes jsme tu proto, abychom se společně radovali.“ A to se dělo!

V programu se postupně plynule střídaly hudba a divadlo. Provázely jím samotné organizátorky v čele s herečkou a zpěvačkou Barborou Valentovou. Na úvod skvěle hudebně vykopli Pavel Brenner s přáteli. Ty vystřídaly úžasné děti ze Stáje Bílý Kámen, nejdříve s divadelním kouskem *Až jednou...* a potom i jako pěvecké uskupení Kamínek pod vedením Petra Kafky. Z Prahy přijelo dvoumužné divadelní uskupení s úderným názvem Buřt, které nadchlo svým originálním stromovým workshopem, do kterého se mohli zapojit i diváci. V podvečer se pak mikrofonu chopili hudebníci z kapely 4 Kafky a ŽenaBand. Celý park ožil, tančil a zpíval.

V průběhu odpoledne probíhalo i několik tvořivých dílen s výrobou dárků pro stromy - listové lucerny, vlaječky vděčnosti, domečky pro skřítky a výroba podzimních korun do vlasů pod vedením Kateřiny Klepačové. Zájemci o chvilku klidu v houpacích sítích se mohli přijít zrelaxovat k Andree a Dominice z LMŠ Na Dvorečku. Občerstvit se bylo možné u stánku DobroKávy, Čajovny Cherubín a také u společ-

Pětice organizátorek.

ného stolu hojnosti, kde se sešlo mnoho podomácku upečených dobrot. Zlatým hřebem odpoledne bylo zasazení mladé čtyřmetrové lípy pod odborným dohledem arboristy Martina Brejníka a komentovaná prohlídka parku. „Dozvěděli jsme se například, že je v parku tolik stromů, kolik je dnů v roce. To by člověk nevěřil!“, usmívá se Mirka Slámová, jedna z pětičlenného organizačního týmu. Kristýna Kaletová, další z organizátorek akce nadšeně dodává: „Na lípu se podařilo vybrat v rámci komunitní kasičky úplně přesně tu částku, která byla potřeba.“ A slova pětistupňové organizátorek závěrem: „Děkujeme městu Dobřichovice a panu starostovi Petru Hamplovi za podporu akce a zapůjčení technického vybavení. Moc si přeje- me vytvořit z akce „STROMŮM“ tradici. Co třeba oslavovat v parku ve všech čtyřech ročních obdobích?“

Mgr. Pavla Soletka Krátká

BABA A PANNA

Ne, milí čtenáři, nezvu Vás do Českého ráje. Tam se rozjedťe a užijte si venkova. My s všensorskými mladými turisty a turistkami objevujeme předně tajemné zázemí hlavního města. Tentokrát se šlo krajinou údolí Šáreckého potoka, mírnou a pohodovou. Až na samotný závěr. Ten je naopak pěkně divoký, chcete-li! Jako je to v životě se vším, můžete zůstat na pohodlné dálnici a hledět na skály nad sebou z teplíčka. A nebo se vydat strmou „hobití“ stezkou nahoru. A odtud spatříte svět doslova z ptáčí perspektivy.

Od nového školního roku můžeme díky pokračující podpoře SVC Všenorů opět objevovat. Jako lídr kroužku musím říci, že jedním z příjemců této podpory jsem rád i já sám. Například při objevování celého údolí Šáreckého potoka jsem si výrazně rozšířil znalost tohoto paleontologicky významného území, ale zároveň objevil i pár potěšujících drobností, které svědčí o tom, že některé

části hlavního města plánují svůj rozvoj ve prospěch lidí i krajiny. Šárecké údolí navíc jakoby zrcadlilo jen ty šťastnější periody z našich dějin. Když tedy pomineme bájný příběh zoufale zamilované dívky, který dal údolí a říčce jméno... Dětem se snažím nastínit soužití lidí v krajině pohádkově, tady to bylo snadné. A šťastný osud údolí se na nás částečně přenesl: hraní si s dějinami

neslo v pohodě a štěstí: a také svatý Petr nám, jak vidíte na fotografiích, přál. Výlet proběhl 21. října, zúčastnilo se ho tradiční jádro dětí a několik nových mladých turistů. Celkový počet poutníků stromovou a skalní idylou činil 24 osob. Jako vždy moc pomohli rodiče dětí, kteří výlet berou jako rozptýlení, ale zároveň jako prostor pro výchovu a vzdělávání. To se to pracuje, když pedagogický pracovník spolupracuje s rodiči! Vzhledem k datu konání akce jsme vyrazili ze Všenor brzy ráno, abychom si mohli hrát a nebyli vyrušováni nesmiřitelným ply-

nutím času. Na místě jsme ale začali zotrá, výběhem. Naším prvním cílem byl vrch Baba, na němž bývaly v baroku vinice rodu Engelflussů a zůstalo po nich romantické torzo hrádku. Pro mnohé jediný opravdový vrchol dne.

Hned na začátku mi šlo o hrubou výkonnost. S dětmi jsme si sedli kolem mapy okolí, upozornili jsme se na problematická místa, hlavní směry a orientační body a následoval rozběh do stěny Baby. Na vrchol dorazila první skupina v počtu pěti dětí a lektora za chvíli. Ale pak nastalo dlouhé čekání, nevědomost, co je s výpravou, a nemožnost se ostatním být jen dovolat, nás přinutila vrátit se do stěny. A tam se ztracená holoubátka našťastí našla! Takže namísto plánovaných deseti minut nám Baba sebrala tři čtvrti hodiny! Spěchej pomalu? Úkoly byly ale splněny a výprava se bez lidských ztrát jala vyhledat jednu krásnou vilu. Baba, to jsou totiž také funkcionalistické vilky z dob první československé republiky. I tady se k nám štěstěna obrátila čelem!

Hledáním byly opět instruovány děti. Povzbudilo je zejména, že budeme chodit po městě a že najdeme dům snů. A taky, že to už bude pořád jen z kopce nebo po rovině! Sukovu vilu jsme našli v pohodě. Když jsem zahájil četbu o místě, abych děti inspiroval při řešení dalších úloh toho dne, z domku vyšla paní středního věku a začala nám o vile vyprávět: kdy se do ní přistěho-

vali, jak to tam vypadalo, jaká je skladba nájemníků dnes a kdo bydlí v bytě řidičů... Děti tak slyšely převyprávěnou historii. Narativní historie (v množném čísle jde vlastně o vzpomínky řady lidí týkající se jedné události či fenoménu dějin) jsou trendy a z kroužku se stala historická laboratoř. Paní byla ochotná, jen na zahrádku jsme se podívat nešli, tlačil nás totiž už zase čas. Čtvrt vlek končí ostrohem nad potokem, kde stojí kostelík svatého Matěje. Ano, tam se konaly matějské pouti, jichž se v 16. - 19. století účastnily davy. Teprve později se tyto poutě přesunuly blíže k centru. Nemluvě o dnešní hlučné realitě přítomné na levém břehu Vltavy v parku Kočky. Při řešení úloh týkajících se poutí jsem s radostí shledal, že únik z reality, který pro nás „matějské“ znamenaly v 80. letech, se dnes již odehrává jiným směrem. Děti s rodiči prostě masopust, půst a Velikonoce

tráví všude jinde než v holešovickém parku s cinkajícími a blikajícími monstr atrakcemi světových. A tady, na hřbitůvku ztraceném v huňatém listoví přezrálých dubů a buků a obklopen klidem a pohodou nedělního dopoledne, mi přišlo na mysl, že nám nikomu není tak zle, abychom nemohli být hodní, zodpovědní a vstřícní vůči problémům za hranicemi naší země...

Následoval sešup zpět k potůčku, který jsme následně několik hodin neopustili. Svačina byla vyhlášena hned dole pod kostelem. Připadal jsem si tam jako v Letovicích nebo v Žatci či Znojmě. Relativně velkých sídlech, kde je část života ukryta v hlubokých údolích, jež mám tolik rád. Tady bych setrval i déle než naplánovanou čtvrt hodinku. Na Jenerálku jsme měli dorazit v poledne, ale to se nestihlo o asi půl hodiny. Cesta tam vede meandrem, který je podle naučných tabulí dílem posledních let. Skvělé dílo financovala Praha 6! Mokřad je to pořádný, hlavně z jara turisté ocení zvýšené prkenné chodníky jako na slatinách v Krušných horách a na Šumavě. Hladu jsme neunikli, proto jsme kolem Jenerálky šli nikoliv mlýnským údolím, ale po silnici. To bylo účelné, ale turistům doporučuji jít i od odbočky zelené značky na Lysolaje po o málo delší cyklostezce mezi domky a mlýny.

Za Jenerálkou, což bývalo sídlo vojenského velení habsburské armády, začíná pomalu divoká Šárka. Generálové si uměli zkrátka místo rozjímání zvolit. Lázně uprostřed panenské krajiny vod a skal jsou vzdáleny od živé komunikace pěšky či koňmo tak maximálně patnáct minut. Autem minuty tři a jste na křižovatce Horoměřické a Evropské.

Zde začínající Divokou Šárku nemusím představovat. Je to romantika jak z Májovku. Pro nás, lidi z kraje pískovcových monumentů, je to polívčička, ale pro Pražany hotové dobrodružství. Víte, nejvyšší skály šáreckého údolí tak tak vyčnívají nad stro-

my a celá ta pohádka nemá převýšení ani sto metrů. Přesto řada turistů zareagovala na poslední výzvu, skály zdolat, negativně. Setrvali v pohodě turistické občerstvovny. Pár nejistých pohledů a asi osm z nás se vypravilo do „skal“. Lezli jsme stezkou pro vly, pak pro malé lidi a nakonec pro mravence, abychom po deseti minutách maximálně a s trochou opatrnosti stáli nahoře. Kdo to neudělá, okrade se o zcela jinou perspektivu: z úzkého stinného a poklidného údolí se dostanete na úroveň okraje města, skály a lesy Šárky kontrastují s panelovým sídlištěm, dálnicí, jezerem Džbán, tekoucím éterem prolétává jedno letadlo za druhým. Je to jiné. Ten kontrast stojí za to. A rozdělat tam pár šutrů geokladívkem

nebo úder kamenů o sebe? Jak málo stačí a děti jsou na vrcholu blaha! No a na závěr jsme si dopřáli i my skálolezcí sladké občerstvení. Jeden chlapec získal toho dne přezdívkou párek. Snil o něm, co jsme vystoupili v Podbabě z busu. A tady se dočkal! V restauraci „uprostřed přírody“ rostly navíc celé trsy václavků! No pohádka. Už se těšíme na pokračování výletů. Když bude mít Kukátko zájem, seznámím vás s nimi opět na jaře. Proběhnou 25. listopadu a 8. prosince. V listopadu jdeme na Říp a v prosinci budeme čelit náročné výzvě: ještědskému okruhu přes Pláně zakončenému bílým křemencovým vrcholem s Hubáčkovou stavbou století.

Petr Koubek, text i fotografie

TVŮRČÍ SÍLY V POHYBU

Aneb jak pohybová terapie mobilizuje naše zdroje

Kdy jste naposledy zažili situaci, kdy se ve vás probudila energie, chuť do života, radost nebo cokoliv podobného – pocit souladu sám/sama se sebou? Jak na to reagovalo Vaše tělo? Odkud se podnět vzal? Z vnějšího prostředí nebo z Vás samotných? Jak dlouho s Vámi nabytá energie setrvala? Můžete se k ní vrátet v myšlence, v tělesném prožitku, jednoduchým pohybem, při poslechu hudby? Jak si ji pro sebe vlastními slovy můžete pojmenovat? Jak může být společníkem Vašeho každodenního života?

Dechový prostor v pohybu. Foto K. Sekyrová

Taková řada otázek běží v mé mysli, když pracuji s pacienty, klienty, studenty, účastníky skupin pohybové terapie, nebo s fyzioterapeuty, kteří hledají další vzdělání a sebezpoznání. Jen některé z výše uvedených otázek však vyslovím nahlas. Mnohdy stačí jedna dvě na úvod a dále nechci rušit proces, který se děje konkrétnímu člověku, který zažívá při pohybu nebo při zaujetí určité pozice. Jsem pozorným svědkem, který nehodnotí. Vše, co přichází, je v pořádku, pro mě je to pravdivý výraz těla. „Naslouchám“ příběhu člověka, který on nebo ona říká slovy, i příběhu, který vyjadřují jednoduchým gestem, pozicí těla nebo celou sekvencí po-

hybů. Někdo tomu rád říká tanec a povzbudí ho to, někoho naopak slovo tanec děsí. Nezáleží tolik na slově, ale na prožitku. Já nejraději používám slovo pohyb, ten máme v repertoáru každý. Samotný dech vytváří pohyb – kdo žije a dýchá, ten se hýbá. Přemýšlím, jak dále slovy vyjádřit to, co se děje zejména zážitkem, pohybem, tedy ne-slovně (neverbálně). Mám opakovanou zkušenost, že slova v případě pohybové terapie zážitek nenahradí. Osobní patnáctiminutový zážitek objasní smysl a moc pohybové terapie rychleji a důkladněji než dvě hodiny vysvětlování.

Když účastník pohybové terapie zážitek má, pak mají slova konkrétnější obsah, ať už se týkají právě prožitého pohybového zážitku, nebo teoretického zarámování. Moje velká ambice je, aby povídání a vysvětlování mělo užitek a smysl pro toho, kdo přichází a kdo se pustil do pohybu. Kdo se pustil do pohybu, ten většinou touží po změně, po zbavení se bolesti, po znovuzískání energie, po obnovení sil a využití svých samoúdržavných schopností. Nebo touží po porozumění své situaci, po jiném náhledu, po znovunalezení rovnováhy, po nových možnostech.

Pohybová terapie je pro tyto situace šikovným terapeutickým přístupem. Zapojuje celé tělo, pracuje s naučenými pohybovými vzory i se širokou škálou pohybových možností, které nemáme osvojené. Rozšiřuje pohybový repertoár. Zaměstná téměř všechny smysly, oslovuje jak vědomí, tak nevědomí, pracuje s metaforou, symboly, sny, přáními. Má nástroje, jak navést člověka ke ztělesnění výše zmíněného v pohybu, uvědomění, vyjádření gestem, pohybem a postupnému nalezení cesty ke slovnímu vyjádření. Umí tvořivě proměňovat. Pohyb ani slova nemusí být dokonalá, mohou zrát, mohou se měnit.

Důležité je, aby celý proces dával konkrétnímu člověku smysl a směřoval směrem, který si na začátku nebo v průběhu stanovil. Pak jsou možné různé odbočky a setrvání na místě v průběhu této „cesty“. Čas hraje důležitou roli, někdy je třeba zůstat v úplném klidu a vyčkat na podnět zevnitř a nenechat se unést vnějšími podněty. Je to čas na postupné stávání se.

V podtextu pohybové práce jsou mnohdy na začátku zmíněné otázky dovedené dále: kde já mám své zdroje, z nichž můžu čer-

pat. Ke kterým zdrojům se mohu obracet v těžkých dobách. Jakým způsobem mohu pátrat po nových zdrojích, když mám síl a energie dostatek. Jak si je osvoji, uchovám a zpřístupním, aby byly k dispozici v obdobích nemoci a těžkostí.

V pohybové terapii je člověk vnímán celý – jeho psychika i fyzicky, jeho psychické obtíže a nepohody i fyzické a pohybové obtíže. Do procesu změny a uzdravy jsou zvány jak stávající dovednosti, tak tvůrčí schopnosti, které vytvářejí nové možnosti nejprve na zážitkové úrovni. Záměrem je, aby postupně dozrály a staly se součástí každodenního života.

Jaké jsou efekty pohybové terapie (PT) dle odborné literatury?

Co Vám při určité pravidelnosti a zaujetí pro věc může přinést pohybová terapie? V odborné literatuře se píše např. toto: Posiluje celkovou odolnost organismu, kondici, vitalitu, podporuje pohyblivost, pružnost a nervosvalovou koordinaci, harmonizuje svalové napětí, zlepšuje smysl pro rovnováhu, podporuje plynulost pohybu (např. přispívá ke zlepšení chůze při chronických pohybových obtížích), snižuje nepříznivé účinky

Zrcadlení. Foto K. Sekyrová

Mgr. Marta Lebedová (na snímku F. Pudila v červeném) je pohybová terapeutka, certifikovaná masérka (Certified Massage Practitioner) a tanečnice. Absolvovala masérskou školu Monterey Institute of Touch v Kalifornii a dva roky pracovala na fyzioterapeutickém pracovišti Damon Anderson and Associates. Fyzioterapii funke studovala u Bc. Clary Lewitové a Mgr. Jana Maryšky. Absolvovala čtyřletý mezinárodní výcvik v taneční a pohybové terapii. Rozšiřující kursy absolvovala u Mgr. Kláry Čížkové, u Dr. Suzi Tortora, Joan Chodorow a dalších. Tanci a pohybu se věnuje od dětství. Tanec i improvizaci se učila u českých i zahraničních tanečníků a choreografů. Účastnila se tanečně-experimentálního dění na Monterey Peninsula College. V CKP Dobřichovice pracuje od roku 2007, kde spolupracuje v týmu s lékaři, fyzioterapeuty i psychoterapeuty. Kromě individuální pohybové terapie zde mnoho let vedla skupinové cvičení „Tanec a imaginace“, vede uzavřené skupiny pohybové terapie a od roku 2015 pohybovou část kursu Bc. Clary Lewitové „Fyzioterapie funkce III: O vnitřních prostorách, dechu a hledání pohybu“. Účastní se výuky zahraničních studentů fyzioterapie FTVS UK. Aktivně i pasivně se podílí na tuzemských i mezinárodních konferencích. Externě vede workshopy pohybové terapie zaměřené na vnímání těla v pohybu (body and movement awareness). Je členkou Společnosti psychosomatické medicíny ČLS JEP a členkou české Asociace taneční a pohybové terapie TANTER.

stresu, přispívá k dobrému spánku, reguluje chronickou únavu, zlepšuje sebedůvěru a sebevědomí, podporuje pozitivní vnímání vlastního těla; poskytuje nástroj k lepšímu uvědomění, vyjádření a modulování emocí; zvědomuje a upevňuje silné stránky člověka, zakotvuje nás v současném okamžiku, napomáhá relaxaci a přeladění, přispívá k znovu-obnově chuti do života, podporuje tvořivost a rozvíjí fantazii, podporuje poznávací funkce mozku atp. Zkrátka dokáže podpořit naše samoúdržavné mechanismy a zlepšit kvalitu života.

Jak patří PT do Centra komplexní péče Dobřichovice (CKP)?

CKP Dobřichovice je akreditovaným psychosomatickým pracovištěm. Kromě jednotlivých nabízených oborů, jako jsou rehabilitační lékařství, fyzioterapie, psychologie a psychoterapie, buduje CKP od svého počátku přesahový obor psychosomatika. V praxi to znamená, že na obtíže stonajících je pohlíženo v širším kontextu, a tak je i volena terapie. Pohybová terapie se ze své podstaty věnuje jak tělu, tak duši a dobře doplňuje a přemostňuje uvedené obory.

Jak se dá PT zažít / vyzkoušet?

Pohybovou terapii je možné vyzkoušet jak individuálně, tak skupinově. Individuální terapie probíhají zpravidla středy a čtvrtky dopoledne. Skupinových programů pro veřejnost proběhlo již několik a další se chystá na leden 2019. Tentokrát nabízíme nenáročnou verzi ve čtyřech setkáních, kde si můžete zažít pohybovou terapii sami na sobě v malé skupince účastníků. Prostředí je komorní a atmosféra bývá velmi příjemná. Skupinka se bude scházet v pondělky večer.

Co zmiňovali účastníci minulých skupin?

„Odnáším si pohodu, uvolnění, klid a radost; nejvíce užitečné mi bylo uvolnění a setkání s podobně zatíženými pacientka-

mi; také mě přestala bolet záda, lépe spím a cítím se vyrovnaněji a radostněji.“

„Nejužitečnější pro mě bylo poznat své tělo, zaměřit se více do hloubky a ošetřit ho podle potřeby.“

„Na cvičení si cením osobního a neobvyklého přístupu a komornosti hodin. Velmi často se při tanečním cvičení pro mě objeví nový podnět, o kterém pak následující týden přemýšlím.“

“Během týdenního pobytu jsem u vás absolvovala hodinu pohybové terapie. Jsem člověk, co se těžko uvolňuje, odhazuje zábrany – ale u Vás to nějak přišlo. Všichni, které jsem potkala po Vaší hodině, říkali, že vypadám moc spokojeně. Ale já jsem se i tak cítila! Byl to lék na duši!“

Pro koho je PT vhodná?

Jako nejdůležitější vidím chuť a otevřenost pacienta nebo klienta vydat se tímto méně obvyklým způsobem terapie. Pracuji jak s dětmi, tak dospělými. Typicky pacienti přicházejí po důkladném vyšet-

ření u našich lékařů. V rámci CKP pracuji často s lidmi s nejrůznějšími pohybovými obtížemi a bolestmi (bolesti zad, hlavy, „nevysvětlitelné“ bolesti – bez jasné fyzické příčiny – např. bolesti rukou, pánve, nohou; stěhované bolesti apod.). V nemocnici jsem vedla dvě skupiny patientek s gastroenterologickými obtížemi. Mohou přicházet pacienti s panickými atakami, dechovými potížemi, s úzkostmi, s potížemi v komunikaci. Dále pacienti, kteří uvažují o psychoterapii, ale nemají zatím slova, kterými by své obtíže vyjádřili. Práce s tělem a pohybem může být vhodným přemostěním.

Kdy jste naposledy zažili situaci, která ve vás probudila energii, chuť do života, radost nebo cokoliv podobného? Co bylo jednou zažito, k tomu se lze vracet např. prostřednictvím pohybu. Pohybová terapie umí pracovat tvůrčím způsobem s našimi známými i méně známými zdroji.

Mgr. Marta Lebedová

Bloudím, bloudíš, bloudíme...

Spolu se zimním vydáním Dobřichovického Kukátka jsou tu také blížící se Vánoce a hned za rohem i začátek nového roku. Vloni jsem na tomto místě psala o stolních hrách, jakožto zajímavém tipu na vánoční dárky. I letos bych pro vás jeden takový tip měla. Je také hravý a zábavný a také cvičí náš mozek v nejednom směru. A navíc se hodí jak pro děti, tak pro rodiče i prarodiče. A co že to je? **Knihá plná bludišť.**

„A co jako?“ říkáte si teď možná... Inu, pojďme se spolu na takové bludiště na papíře podívat trochu podrobněji.

Pojít z bodu A do bodu B a přitom pokud možno nezabloudit, vyžaduje zvýšenou **koncentraci pozornosti**, což je schopnost, která se v dnešní době, kdy jsme přehlco- ni informacemi a podněty, stává čím dál

náročnější. U dětí předškolního a školního věku se vyplatí ji posilovat zejména v souvislosti s učením. Věnovat dostatečnou pozornost informacím, kterou se chci/potřebuji/mám naučit, je totiž naprosto zásadní předpoklad toho, aby se mi to opravdu povedlo. Když se nad tím zamyslíte, netýká se to vlastně jen dětí, vidíte? I my dospělí si potřebujeme pamatovat mnoho informací, a tedy se na ně soustředit. Ve vyšším věku pak lze trénink soustředění považovat za součást prevence degenerativních onemocnění mozku, jako je Alzheimerova nemoc a jiné typy demence.

Každý z nás má na procházení kreslenými bludišti svůj vlastní systém. Někdo si ho pečlivě prohlédne celé předem a teprve potom jej prochází tužkou. Jiný se na kaž-

dé křižovatce zastaví a ujde kousek cesty vpřed jen očima, aby zjistil, která z cest je slepou uličkou a která naopak vede dál. A další se nebojí bloudit a vracet. Ať už volíme kteroukoli variantu, každou z nich posilujeme svou **prostorovou orientaci**. A pozitivně cvičení na papíře v bludišti, přináší výsledky v reálném životě při práci s mapou i pohybu v terénu. To, jakým způsobem se k bloudění postavíme, navíc vyžaduje zapojit naše **analytické a logické myšlení**.

Zejména u dětských luštitelů, řekneme si, je zřejmý i přínos v rozvoji **jemné motoriky**. Zúžit toto tvrzení jen na děti, by ale bylo velmi krátkozraké. S přibývajícím chytrou technikou ubývá činností, při nichž bychom i my dospělí pracovali s jemným materiálem. Ruce míváme mnoho hodin v kuse v jedné poloze na klávesnici počítače, případně obrazovce telefonu, a neúmyslně, ale zato soustavně si tak zaděláváme na potíže s karpálními tunely. Ruku na srdce, kdy jste naposledy psali rukou delší text než pár poznámek? Nemohu ale opomenout ani nejstarší generaci. Možná se zdá jemná motorika nevýznamnou, ale věřte, že pro zachování soběstačnosti a schopnosti postarat se sám o sebe, je nezastupitelná. Citlivost prstů se s věkem přirozeně snižuje a stačí si představit, jak otravné je, když člověku nejde otočit stránka v knize nebo se bojí vzít do ruky talířek po babičce, aby ho nerozbil...

Říká se, že kniha je nejlepší dárek a věřím, že i mezi čtenáři Kukátka se najde mnoho Ježíšků, kteří nakupují v knihkupectvích. Až tedy budete letos vybírat pěkný román nebo detektivku, přibalte ještě bludiště... Letos v září vydalo nakladatelství Vašut hned tři knihy **Relaxačních bludišť**, z nichž každá má jinou barvu, a tak se doma více členům domácnosti nespletou. V obchodech najdete i další podobné knihy, ale já si tak trochu dovolím vyzdvihnout tato. Je za nimi totiž také zajímavý příběh...

Všechna bludiště ve všech třech knihách

nakreslil pan Stanislav Severeňuk, poštovní doručovatel ze Sokolova a také **držitel českého rekordu**. Nakreslil totiž největší bludiště v České republice, které je velké 10,3x2 metry. Když jednotlivé části lepil do hromady, musel prý vystěhovat jednu místnost v bytě. Setkala jsem se s ním osobně, a tak jsem se ho ptala, jak se člověk dostane k tomu, že začne rukou kreslit zrovna bludiště. Mě by to třeba v životě nenapadlo... Jeho to prý bavilo už jako dítě ve škole, ale později na takovou zábavu už nezbýval čas. Pak ale přišel velmi nepříjemný rozvod a s ním i deprese. Aby se alespoň trochu rozptýlil, vrátil se pan Severeňuk k zábavě z dětství. A jak tak kreslil a kreslil, bludiště přibývalo a negativních myšlenek ubývalo, až vzniklo ono výše zmíněné rekordní bludiště. A tak ty tři knihy.

Milí čtenáři Kukátka, život nám přináší různé zátáčky, kličky a slepé uličky. Za sebe Vám přeji, aby ty, které přijdou v novém roce, byly pro vás přínosné, ale hlavně, abyste stejně jako na papíře vždycky našli tu správnou cestu.

Ing. Hana Habartová
trenérka paměti
www.hanahabartova.cz

P. S.: Pro Relaxační bludiště nemusíte nikam daleko, zakoupit je můžete i u paní Řehnové v dobřichovické knihovně.

MĚŠŤANKA

Navazující na letní a podzimní číslo Kukátka pokračujeme ve zveřejňování zajímavostí z Pamětní knihy Měšťanské školy v Dobřichovicích.

Školní rok 1936/37

Na začátku prázdnin proběhly drobné stavební úpravy, na kterých se dohodli bývalý ředitel L. Kohout, nový ředitel L. Maršálek a místní školní rada. Jednalo se o zlepšení vnitřního vybavení budovy. Byly upraveny chodby, zřízeny šatny, umývárny v záchodových předstínicích, vybudován kabinet pro měšťanku a prozatímní kuchyně ve školníkově domku. Dosavadní kuchyně v suterénu byla přeměněna na pracovnu, na dlaždičky byla položena dřevěná podlaha a stupínek. Z místa určeného pro kotelnu se stala šatna. Do 4 umýváren bylo umístěno 8 umyvadel.

Ke dvěma definitivním ročníkům přibyl 3. ročník a jako 4. ročník byl veden jednoletý učební kurs. Feriálním dnem byla sobota. Na začátku školního roku bylo přihlášeno celkem 193 žáků. Stav žactva se během roku pohyboval mezi 180 – 195 žáky a v kursu 23 – 24 žáků. Polovina z nich docházela z okolních obcí, 5 jich dojíždělo. Na návrh řídícího Františka Bobka a po souhlasu pana presidenta byl oběma školám, obecné i měšťance, udělen od 21. 6. 1937 čestný název Újezdní škola presidenta Dr. Edvarda Beneše. Okresní školský výbor zakázal výnosem ze 17. 12. fotografování školních budov i vnitřku cizími osobami. Povolání mohlo vydat pouze presidium Zemské školní rady. Od 28. 8. 1936 nastupují nově 2 učitelé, 2 učitelky

a praktikantka. Od 1. 7. 1936 je jmenován zastupujícím ředitelem Ladislav Maršálek, který sem přechází ze školy v Ruzyni.

Ladislav Maršálek

(*1894 Bošín, okr. Nymburk)

Po ukončení měšťanské školy v Rožďalovicích navštěvoval soukromý učitelský ústav v Bubenči, kde v r. 1913 maturoval, v r. 1915 složil v Soběslavi zkoušku způsobilosti pro obecnou školu a tamtéž v r. 1923 pro I. odbor měšťanské školy. V r. 1930 složil zkoušku inspektorskou. Zprvu působil na obecných školách na Nymbursku – Straky, Kovanice, Sloveč a Běrunice, pak na měšťanských školách – Jevišovice u Znojma, Městec Králové, Pečky u Poděbrad, Libčice n / Vltavou, Radotín, Kyje a Ruzyň. Obdržel pochvalná uznání za osvětovou a školskou práci, za práci v Ústředí ČČK, od Zemské rady za třetí pokus s metodou prof. Růžičky a za inspektorskou práci zaměřenou na pravopisný výzkum. Zúčastnil se světové války v období 16. 3. 1916 – 28. 2. 1919. Sloužil u maďarského pluku v Uhrách (Körmend), u pěšího pluku v Sibíři (Sedmíhradsko). Od září do října 1917 bojoval u Cholmu (Rusko), do 6. 1. 1918 na italském bojišti (Monte Grappo). Na zdejší škole měl úvazek 9 hodin týdně, vyučoval občanskou nauku, kreslení, psaní na stroji, tělesnou výchovu a ruční chlapecké práce.

Jan Mazáč

(*1911 Králova Lhota u Písku)

Měšťanku vychodil v Mirovicích, učitelský ústav v Příbrami, kde vykonal v r. 1930 maturitu, v r. 1932 zkoušku způsobilosti pro obecné školy a v r. 1936 zkoušku pro II. odbor měšťanských škol. V I. 1930 – 1935 učil na obecné škole v Líšnici, pak jeden rok v Zákolanech. Třídnictví III. A, úvazek 26 hod., učil přírodopis, počty, občanskou nauku, tělocvik, zpěv a ruční chlapecké práce.

Jan Werner

(*1909 Příbram)

Po měšťance studoval v Příbrami 4 roky na reálce a poté přestoupil na zdejší učitelský ústav, kde maturoval v r. 1929, zde složil i zkoušku způsobilosti pro obecnou školu a v r. 1931 i pro I. odbor měšťanky. Od 1. 9. 1930 učil na okr. Praha-venkov na obecných školách-Kosoř, Třebotov, Řevnice, pak zastupoval na měšťance v Davli a v Řevnicích. Vojenskou službu vykonával u hraničářského praporu a od 1. 1. 1936 je poručíkem v záloze. Třídnictví II. A, úvazek 25 hodin, učil český jazyk, občanskou nauku, zeměpis, dějepis, krasopis, tělocvik a zpěv.

Marie Kreutzová

(*1911 Těšín)

Obecnou školu navštěvovala v Č. Budějovicích a v Praze, měšťanku a ženský učitelský ústav v Praze, maturovala v r. 1930, zkoušku způsobilosti pro obecné školy složila v r. 1932, v r. 1934 vykonala zkoušku pro I. odbor měšťanky. Učila na obecných školách ve Slaném, Štěpánovicích u Č. Budějovic a od 1. 9. 1932 na Praze-venkov – Kbely, Líbeznice, Horní Počernice – a na měšťankách v Radotíně, Davli a Roztokách. Třídnictví I. A, úvazek 26 hod., vyučovala český jazyk, zeměpis, dějepis, občanskou nauku a tělocvik.

Vlasta Votánková

(*1912 Písek)

Do obecné a měšťanské školy i do reálného gymnázia chodila v Příbrami. Po maturitě vstoupila do tamního učitelského ústavu, kde maturovala v r. 1931, v r. 1934 vykonala zkoušku způsobilosti pro obecné školy a v r. 1936 zkoušku pro III. odbor měšťanských škol. Navíc v Příbrami skládá zkoušku z francouzštiny a němčiny pro výuku na měšťance. Učí na obecných školách ve Kbelích, Zbraslavi, Třebotově a Dolních Počernicích a na měšťankách ve Zbraslavi, Kyjích a Roztokách. Třídnictví I. B, úvazek 27 hod., učila počty, měřictví a rýsování, němčinu a občanskou nauku.

Zdeňka Šachová

(*1914 Tábor)

Po maturitě na tábořském gymnáziu přechází na Státní pedagogickou akademii v Praze a pak pokračuje ve studiu na Collège de Jeunes Filles v Angoulême ve Francii. Zkoušku z francouzštiny a němčiny pro výuku na měšťance složila v Soběslavi. Praktikovala v r. 1935/36 v Milevsku. Bez třídnictví, úvazek 14 hodin, učila němčinu a tělocvik.

Ve škole dále působili učitelé z minulého roku. Julie Drimlová, třídnictví III. B, úvazek 25 hod., učila češtinu, němčinu, zeměpis, dějepis a občanskou nauku. Karel Jezbera, třídnictví 4. ročník, úvazek 27 hod., učil počty, přírodopis, němčinu, občanskou nauku a těsnopis. Josef Straka, třídnictví II. B, úvazek 25 hod., učil měřičství a rýsování, kreslení a krasopis. Marie Nováková vyučovala ruční dívčí práce, katolické náboženství učili katechetka Marie Kolínová a farář Jindřich Strnad, československé husitské Karel Valeš.

Sestavila Jana Váňová.

Pokračování příště.

O JEDNÉ UDÁLOSTI SKORO UŽ ZAPOMENUTÉ

Nestává se příliš často, aby do našeho města zavítali britští vojáci; pokud je mi známo, došlo k tomu jen jednou, a to v polovině prosince roku 1946. Nepřišli k nám samozřejmě jenom se tak porozhlédnout, ale svou návštěvou chtěli vyjádřit dík za to, že v Dobřichovicích byl nalezen a zachráněn historický prapor britské armády. A protože převážná většina nynějších dobřichovických občanů o této události mnoho neví, nebude snad na škodu si připomenout, jak k tomu tenkrát došlo.

O této události sice psalo před šestadvaceti lety Kukátko a píše se o ní i v knize o Dobřichovicích vydané v roce 2006, odkud jsou převzaty přiložené fotografie, ale pochybuji, že si to dnes ještě někdo pamatuje. Všechno začalo tím, že v jedné vile na Brunšově, kterou během války s rodinou „okupoval“ německý důstojník major Reichert, byl po revoluci nalezen prapor britské armády. Šlo o historický prapor 6. batalionu 20. pluku lancashirských střelců, pluku, jehož historie sahá do konce 17. století. Prapor byl ukořistěn německými vojsky někde v severní Francii, odkud si ho major Reichert „přemístil“ do Dobřichovic. Krátce po revoluci při prohlídce zmíněné vily našel tehdejší dobřichovický učitel Ladislav Kalina v jednom kufru brokátový a stříbrem vyšíváný kus látky, který nevyhodil, ale vzal prozíravě do úschovy k prozkoumání. Když se pak zjistilo, že jde o prapor britské armády, místní národní výbor o tom neprodleně informoval britské velvyslanectví a prapor mu předal. Po jisté době přišla odpověď, že zástupci pluku, jenž byl v té době součástí britské okupační armády v Rakousku, by do Dobřichovic rádi přijeli a osobně podě-

kovali za zachránění a odevzdání praporu. A tak v neděli 15. prosince 1946 do slavnostně vyzdobené a občany zcela zaplněné dobřichovické sokolovny dorazila patnáctičlenná delegace lancashirských střelců vedená majorem P. C. Thompsonem a zástupcem britského vojenského atašé, majorem Woralleem. Ti po uvítání předali do rukou předsedy místního národního výboru, kterým byl tehdy můj otec, děkovnou adresu: v červených deskách s výsostnými znaky pluku nádherný ručně malovaný text s popisem významných událostí z historie pluku a vyslovující uznání a dík dobřichovickým občanům za záchranu praporu. Major Thompson v krátkém projevu vyjádřil naději, že mezi lancashirským plukem a Dobřichovickými bude panovat „a perpetual contact“, trvalý vztah. Ani on, ani můj otec, který svou řeč zakončil přáním, aby mezi Velkou Británií a Československem vládlo přátelství a spolupráce, netušili, jakým zkouškám tento vztah i přátelství budou zanedlouho vystaveny. Jako upomínku na toto setkání převzal major Thompson bronzovou plaketu s emblémem naší obce; ostatní členové delegace obdrželi pamětní medai-

le. Celý akt byl pak zakončen hymnami, po nichž se delegace a pozvaní hosté odebrali k slavnostnímu obědu.

Průběh této návštěvy je podrobně popsán v článku *Presentation of Illuminated Address to the Citizens of Dobřichovice*, který vyšel v 58. čísle časopisu *The Gallipoli Gazette* v březnu 1947. Exemplář tohoto čísla s uvedeným článkem poslal spolu se srdečným poděkováním mému otci major Thompson; já ho dodnes uchovávám, a to nejen kvůli fotografii, na které předseda MNV předává medaile členům delegace.

O letošních Vánocích od této události uplyne už 72 let. Během této doby to s přátelstvím mezi Velkou Británií a Československem vypadalo všelijak, ale dnes už je tento vztah opět normální. Děkováná adresa všechny dějinné peripetie a zvraty kupodivu přežila; původně byla uchovávána na městském úřadu, ale od jisté doby se nachází v okresním archivu, který sídlí v bývalé budově dobřichovického JZD. Zde si ji může každý zájemce prohlédnout, ofo-

tografovat nebo naskenovat, ale pouze ve studovně – mimo archiv ji nikomu nepůjčí. I když „a perpetual contact“ - stejně jako všechny „věčné kontakty“ - věčně netrval, neboť lancashirský pluk byl v důsledku reorganizace britské armády před delší dobou zrušen, děkováná adresa nám bude návštěvu jeho delegace vždycky připomínat.

HgS

Co ukrývá jedna ze všenorských vil?

Vzpomínka na malíře Františka Zavázala a jeho ženu Annu Zavázalovou Kočkinovou.

V září 2016 mi zazvonil mobil a mužský hlas se představil jako Karel Zavázal. Dozvěděla jsem se, že Ing. Dr. Karel Zavázal žije momentálně v zahraničí a že hledá dům ve Všenorech, ve kterém žil jeho strýc František Zavázal, akademický malíř. Následovala e-mailová korespondence, kdy jsem obdržela fotografii, na které jsou kromě malíře Františka Zavázala rovněž Karel Zavázal se svou sestrou a dvěma psy. Podle tohoto snímku se podařilo najít dům, kde malíř bydlel, vilu Jaroslávku, č. p. 255. A jako odměna jednoho dne přišlo e-mailem povídání o malíři Františku Zavázalovi a jeho ženě. František Zavázal se narodil na Zbraslavi 28. 9. 1878 a zemřel ve Všenorech v letech 1960 – 1961. Kromě sestry měl též bratra Karla, neboli dědečka našeho Karla Zavázala. Po studiu Uměleckoprůmyslové školy v Praze pokračoval malíř František Zavázal soukromě ve Vídni. Proslul jako malíř zátiší podle vzoru barokních mistrů. Jeho dominantní technika byla olejomalba na plátně a kartonu. Zanechal rozsáhlé dílo, které se často objevuje na aukcích a dobře se prodává. Při čtení vzpomínek mne zaujala jeho žena, Anna Zavázalová Kočkinová, ruská šlechtična a emigrantka, s kterou se oženil po roce 1918. Nechme Karla Zavázala, který ji poznal jako chlapec, o ní vyprávět: „Byla vášnivou propagátorkou léčení bylinkami. Měla obrovské znalosti získané mnoha generacemi ruských bylinkářů, disponovala značným množstvím unikátních ruských herbářů. Z Ruska si přivezla do emigrace množství deníků s mnoha poznámkami, ručně psaných mnoha generacemi jejich předků. Já jsem osobně měl jeden z těchto deníků z konce 18. století. Jako léčitelka prý byla velice úspěšná, v její osobní kronice jsem na vlastní oči viděl poděkování švédského velvyslance v ČSR (1945 – 1947)

za vyléčení TBC. S Františkem děti neměla. Měla však velice silný citový vztah ke mně. Měli jsme se navzájem moc rádi, s Františkem i jeho ženou. Milou ruskou šlechtičnu a bylinkářku jsem miloval, obdivoval jsem ji i její vyprávění o ruské historii, byl jsem pilným žákem ruského jazyka. Měla doslova dětskou radost, když jsem s ní začal postupně mluvit docela slušnou ruštinou a byla prostě kouzelná. S Frantou, tedy strýcem, jsem vydržel hodiny sedět u jeho stojanu a dívat se na něho, jak maluje, a celou dobu nepromluvit ani slovo. Zato při procházkách po Všenorech společně s jeho dvěma psy – to nám psy jely jako namazané. Bohužel, náhlá a nenadálá smrt Františkovi ženy mnoho změnila. Hluboce, velmi hluboce zapůsobila na jeho život. Těžko se soustředoval na práci, hledal sám sebe. Staré ruské bylinářské recepty, veškeré své bylinářské umění si teta vzala s sebou na věčnost. Knihy, herbáře, receptáře, deníky – to vše se podělo Bůh ví kam. Vždy si přála, abych byl jejím pokračovatelem, vždy říkala, že vše bude jednou patřit mně. Nestalo se tak. Vše se nenávratně ztratilo či zmizelo po smrti Františka. Nikdo z těch, kteří likvidovali jejich dědictví, se nevyznal v ruských rukopisech, nikdo z nich netušil, jaké bohatství se v tom skrývá.“

Alena Sahánková
Všenorská knihovna a Kulturní
a historický výbor

KULTURNÍ PŘEHLED

zima a jaro 2018/2019

Podrobnější informace najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

V tomto přehledu najdete již naplánované akce, mnoho dalších, hlavně hudebních pořadů připravujeme průběžně. Sledujte tedy Informační list, kde najdete vždy kompletní program na daný měsíc.

v sobotu 1. prosince

10:00 – 18:00 Adventní trhy

17:00 Mostový ohňostroj

20:00 Dobřichovický mostový ples ve stylu První republiky

Vystoupí Gurmania Band, Jan Smigmator, Rebels O.K. (skáčkačky přes švihadla) a nebude chybět ani stylové předtančení a módní přehlídka historických rób První republiky ze sbírky Vlad'ky Dobiášové. Vstupenky na ples jsou v prodeji na městském úřadě.

do neděle 2. prosince v sále MUDr. Fürsta

Prodejní výstava květinových dekorací Martiny Dvořákové

otevřeno denně od 13:30 do 18:30 hodin

2. prosince od 16.00 v residenci řádu křižovníků

Ludus musicus, písně k Hodu zimního no-
voročí, koncert na 1. adventní neděli

v sobotu 15. prosince

Dětský vánoční jarmark

12:00 hudební vystoupení ZUŠ Dobřichovice ve velkém sále v křižovnické residenci

15:00 Divadlo Kukadlo – *Jak chtěl skřítek zaplat Vánoce* ve velkém sále v residenci.

Stánky s vánoční tematikou od dětí ze ZŠ Dobřichovice, Skautů, DOD0, Náruče a Dětského domova Lety.

Pečení vánoček, placek na kamnech, kovářská dílna a projížďky na konicích.

v sobotu 15. prosince od 18:00

koncert dámské vokální skupiny Cabinet v kapli sv. Judy Tadeáše

v neděli 16. prosince v 15 hodin, sál Zelený ostrov

Tradice společně – adventní setkání seniorů společně zpívání u sklenky vína a cukroví.

v neděli 13. a 20. ledna v 16 hodin

„Když kámen hovoří...“ v sále MUDr. Fürsta Besedy Aleny Šarounové – o tom, co lze vyčíst z archeologických nálezů, labyrintů, zbytků staveb i dochovaných maleb o tehdejších znalostech geometrie a technických dovednostech starých stavitelů. Ukázky zhruba od Egypta do středověku k našim kostelíkům).

ve druhé polovině ledna – výstava seniorek z výtvarného kursu ak. malířky Dany Pucharové v křižovnické residenci

Výhled na jaro

v pátek 15. března vernisáž výstavy *Stavební vývoj Dobřichovic III. etapa* – autorky výstavy Anna Adámková a Mirka Neubertová.

v sobotu 13. dubna po celý den

Velikonoční jarmark s malým farmářským trhem v residenci a pod ní. Divadélko pro děti v 15 hod a po celý den pletení pomlázek, kovářská dílna, projížďky na konicích a pečení jidášů.

27. dubna - Trans Brdy

Cyklistický závod pořádaný společností Kolo pro život ve spolupráci s Českou televizí.

11. května od 8:00 do 12:00

Farmářské trhy u residence pod lípou – opět následně každé 2 týdny, tedy 25. 5., 8. a 22. 6., 20. 7., 3. a 17. 8.

11. května

Půlmaraton – 7. ročník běžeckého závodu od křižovnické residence pořádaný společností Radost v pohybu.

18. května

Dobřichovická degustační míle – májové korzo a přehlídková jízda Chevroletu Corvette v odpoledních hodinách

25. května od 10:00

Veteráni pod residencí – unikátní výstava historických vozidel

Kromě klasických nebo sportovních historických automobilů tentokrát uvidíte i stroje užitkové, zejména různé druhy traktorů Zetor, nákladních automobilů Tatra nebo krásný autobus Škoda 706 RTO. Součástí programu bude i pestrý doprovodný program pro děti, které se rozhodně nebudou na výstavě nudit.

1. června

Královský průvod – i v roce 2019 se chystá císař Karel IV. se svou družinou na cestu z Radotína na hrad Karlštejn, kde vystaví své korunovační klenoty. Důležitou zastávkou budou Dobřichovice. Připravujeme bohatý zábavný program s tržištěm u řeky pod křižovnickou residencí.

15. června

Všechny chutě světa – Food festival u residence

31. srpna Vinařské slavnosti

Slavnosti vína s degustacemi, presentace vyhlášených restaurací a samozřejmě kvalitní hudební program po celý den včetně dětských her a divadelních představení.

A. Kudrnová

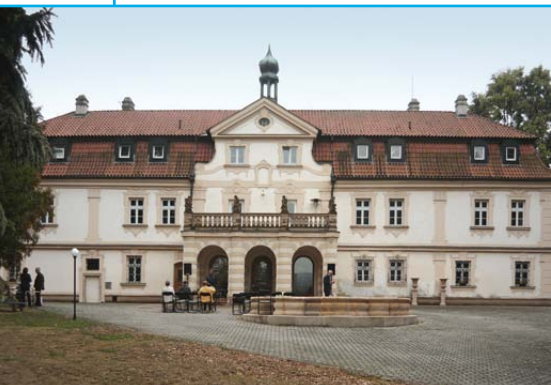
O poesii čtené, navíc pod stromy a u záměčku ve Všenorech

P. Borkovec a Jan Šulc, za nimi ředitelka Všenorské knihovny A. Sahánková. Foto P. Stehlíková, Dobnet (poděkování).

Sobotní odpoledne 1. září v knihovně ve Všenorech a pak v plenéru v parku u nedalekého záměčku bylo magické a hlavně: poetické. Konal se *Den pro současnou českou poesii*.

Akce beze sporu výjimečná. S autory hodně zajímavými i se spoustou lidí, kteří si přišli jejich poesii poslechnout. Skvělé! Pořádala Všenorská knihovna a spiritus agens byl básník Petr Borkovec.

Všenorský zámek z pohledu, který není každý den.

Již v pravé poledne zahájili čtení v sále Vladimíra Holana ve Všenorské knihovně Jitka N. Srbová a Jonáš Hájek. Pak následovala pocta skvělému autorovi a velké osobnosti české literatury Alexandru Klimentovi, to bylo moc zajímavé, vyprávěli jak jeho syn Lukáš, tak editor Jan Šulc, který dovolil nahlédnout do dlouhých a klikatých cestíček ediční a editorské praxe i do tajů komuni-

kace editora s autorem. A bylo to krásné a hodně osobní.

Pak následoval přesun do pro tuto příležitost mimořádně zpřístupněného parku všenor-ského zámku (už to samo bylo výjimečné), kde četli ukázky ze svých knih poesie Milan Děžinský (https://cs.wikipedia.org/wiki/Milan_D%C4%9B%C5%BEinsk%C3%BD), Jakub Řehák (https://cs.wikipedia.org/wiki/Jakub_%C5%98eh%C3%A1k) a Petr Borkovec (https://cs.wikipedia.org/wiki/Petr_Borkovec).

Strhující chvíle, přiznám. A vše to završila Beata Hlavenková, multimusikantka, jejíž nadání je od Pána a jež je ve své tvorbě duší k poesii velmi se přiklání. Proto také zazněly zhudebněné básně např. Bohuslava Reynka a také jedna od Petra Borkovce.

Magické odpoledne, díky všem a moc prosím: ještě za rok a znova ...

J. Matl

Jablkobraní na sv. Václava na návsi v Horních Mokropsích

Už to má ambici stát se tradicí, a to tradicí velmi milou, že se na malé návsi v Horních Mokropsích lidé setkají při slavnosti Jablkobraní. Našla se dobrá parta lidí, kteří to odpracují, našla se podpora vedení obce Všenory. Jsou mezi nimi i dramaturg všeho Lucie Kukulová a také Všenorská knihovna, a tak se potkalo pár chytrých, schopných a pracovat ochotných lidí. A stalo se, že se vše tak nějak sešlo a do sebe zapadlo.

Během toho zářivého odpoledne bylo možno vidět, slyšet, zažít i vyzkoušet si všechno možné: hodně pro děti, které se fakt docela vyřádily, i divadla užily, a to s vervou jim vlastní.

Ochutnávalo se vše, co se dá z jablek udělat,

proběhly jablokové soutěže, tuhé klání o nejlepší (samozřejmě jablokový) koláč.

Byla k tomu také výborná musika: skvělá trampská klasika s ikonickými a dobře zaranžovanými dávnými a stále trvajícím oslovujícími peckami, Mirek Paleček s "ježkovkami", Jiří Stivín v barokní i jazzové podobě, vokální trio VBV, které se dnes už jmenuje jinak. A na závěr pecka v podání balkánské dechovky Lovesong Orchestra. Co bylo dál poté, co padla tma, nevím, to už jsem tam nebyl. Stačí si pro bližší informace kliknout na program https://www.vsenory.cz/e_download.php?file=data/messages/ob-sah29_1.PDF&original=jablkobrani_2018_letak_A5_oboustranny_I.PDF.

Můj zážitek je velmi osobní, odpracoval jsem si to poetické odpoledne s manžely a kamarády Květou a Rudolfem Stonjekovými ze Všenor na včelařském stánku. S medem, medovinami, knížkami. A hlavně: s pozorovacím úlem kolegy Jaroslava Bíma a se včelami od Rudy Stonjeka, které v něm za sklem běhaly skutečně velmi živě, i s královnou (pragmatiky zvanou matkou), která se dala najít podle barevné značky. A pokud jste našli, nemohli jste nekonstatovat, že je to „kočka“.

A to byla věru skvělá zábava. Navíc spojená s moc hezkými setkáními a hovory, které (řečeno s klasikem) rozhodně „stojí za opakování“. Nejen o včelách a jejich magickém světě. Také o širších souvislostech, ekologii krajiny, diversitě pastvy pro opylovatele, o dotacích a rozličných finančních lobby a tlacích, pesticidech, léčivých účincích plodů včelí píle, o tom, jakým nebezpečím a tlakům musí včelky v dnešní době čelit a co s tím, o modelech vytvoření přirozené odolnosti, kdy se nesází jen na stálé zvyšování dávek t. zv. „léčiv“ (státem dotovaných), nýbrž se hledají vlastnosti, které podporují přirozenou odolnost. O tom, proč jsou tyhle cesty komplikovanější, delší, ale pro budoucnost vlastně jediné možné.

Zabrousí se logicky i do historie oboru včelařství, zjistí se, že to, co dnes pyšně považujeme za „moderní“, už tu kdysi bylo, probere se život v úle a dělba práce v něm, co vlastně dělají jednotlivé včelí kasty, co matička, co úlové včely dělnice, co létavky, jak se včely rojí, jak hlasují demokraticky (tedy podle toho, kdo víc dupe, tančí a „hlučí“) o tom, co se bude dít v úle v určitých důležitých termínech a chvílích sezony, v předjaří, v dobách slunovratů (tu jsme měli obrovské štěstí, neb jsme naživo viděli velmi vehementně tancující včelu, která marně naznačovala, že by se mělo někam letět,

ale to holt z pozorovacího úlu na veřejnosti nešlo), co se stane, když mají pocit, že jejich královna to už „nedává“, a jak si „udělají“ novou. Došlo i na ochutnávky medu a medoviny, na povídání o tom, jak med doma uskladnit, aby vytrval ve své kvalitě. Děcka vidí živé včely, mnoho z nich poprvé v životě, plást se zavíčkovanými i otevřenými zásobami, různě veliké buňky k různým účelům včelkami vystavěné, vidí něco, co většinou ještě neviděla. Magie tohoto světa je většinou zcela spolehlivě pohltna. A pak se logicky ptají na spoustu věcí. A už to jede ...

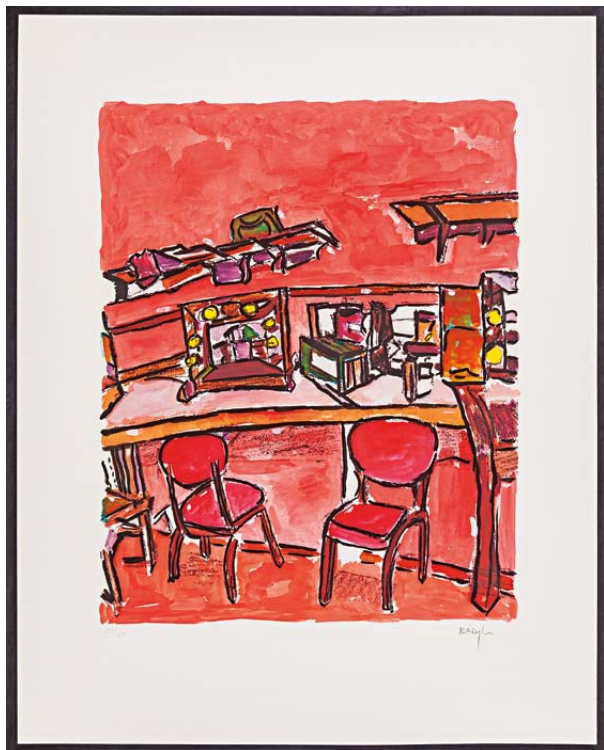
Systematicky sledujeme téma setkávání a jeho rozličné podoby. Tak tohle byla další položka do už tak zajímavého seznamu. Přiznám: tohle mě baví, je to hodně osobní, kontaktní, tedy oboustranné a zároveň i oboustranně obohacující.

Bylo to fakt skvělé a poetické odpoledne a je třeba velmi poděkovat všem, kteří se o zdar přičinili. Tak mě při psaní napadla známá písnička vlasty Redla ... <https://www.youtube.com/watch?v=loNa-QPmOfI> Pokud byste měli zájem, víc fotek najdete na portále Včelaři sobě: <http://www.vcelarisobe.cz/2018/10/na-sv-vaclava-horni-mokropsy-jablkobrani-a-vcelari-sobe/>

J. Matl

Výstava limitované edice grafiky

Bob Dylan On The Road

od **3. 10.** do **31. 12. 2018**
v Café Galerii Bím, 5. května 15, Dobřichovice

GALERIE CAFÉ BÍM

BOB DYLAN ON THE ROAD

Dylan datuje počátky své výtvarné tvorby do začátku šedesátých let. Ve své autobiografii z roku 2004 píše: „Co jsem kreslil? Začal jsem s tím, co bylo po ruce. Seděl jsem u stolu, vytáhl tužku a papír a nakreslil jsem psací stroj, krucifix, růži, tužky, nože, špendlíky a prázdné krabičky od cigaret. Úplně jsem ztrácel pojem o čase ... Ne, že bych si myslel, že jsem v kreslení nějak zvlášť skvělý, ale měl jsem pocit, že dávám řád chaosu kolem mne.“ Kresby se dostávaly ke zraku veřejnosti zvláštními způsoby, například na obalu debutové desky *Music from Big Pink* od kapely The Band z roku 1968. V roce 1994 následovala kniha nazvaná *Drawn Blank*, která obsahuje 92 kreseb. Výstava přepracovaných původních kreseb z knihy byla v roce 2007 k vidění v německé galerii Kunstsammlung Chemnitz a následujícího roku v galerii Halcyon Gallery v Londýně. Původní skicy pro knihu *Drawn Blank* pocházejí z období 1989 až 1992. Dylan je nakreslil během turné v Americe, Evropě a Asii, když si potřeboval odpočinout a přijít na jiné myšlenky. Když ho oslovili z německé galerie Kunstsammlung Chemnitz v Saské Kamenici a nabídli mu výstavu, vrátil se k těmto obrázkům a přepracoval je. „Pohrává si s barvami na jednoduchých černobílých skicách stejně jako hraje své písně na koncertech. Někdy udělá jen drobné úpravy, někdy je radikálně změni“, komentovala Marisha Pessi v New York Times. „Jeho tahy štětcem jsou jako jeho hlas: přímé, hrubé, někdy křehké, vždy však s úmyslem zachytit trampoty lidského bytí.“

V roce 2010 byla výstava *The Drawn Blank Series* uvedena na dvou důležitých místech: v italském Turíně v Accademia Albertina delle Belle Arti a v Asahi Exhibition Centre v Roppongi v Tokiu. V galerii Halcyon Gallery byla vystavena jak limitovaná edice jeho grafik, tak jeho první malby akrylovými barvami na výstavě **Bob Dylan on Canvas**.

Po seznámení s touto technikou Dylan dokončil unikátní soubor 50 maleb: **The Brazil Series**. Na následně výstavě v Dánské národní galerii v Kodani mohli návštěvníci od září 2010 do dubna 2011 vidět, jak své přípravné studie pozvednul: od bohatě kolorovaných vyobrazení krajiny a panoramat měst až po postavy jako jsou hudebníci, karetní hráči nebo výtržníci. Dalším uměleckým milníkem byla jeho první výstava v New Yorku. V galerii Gagodian byla v roce 2011 uvedena jeho výstava *The Asia Series*. 18 děl z této série odrážejí jeho návštěvy Číny, Japonska, Vietnamu a Koreje,

ale také odkazuje na historii výtvarného umění, mimo jiné na díla Édouarda Maneta, Paula Gauguina a Henriho Cartier-Bressona. V listopadu 2012 byl v New Yorku vystaven umělcův kontroverzní soubor *Revisionist Art Series* s velkými sitotiskovými díly, které satirizovaly vznešené osoby veřejného života a celebrity z obálek časopisů. Jedná se o ikonografie s temperamentem a nekonformním smyslem pro absurditu. V únoru 2013 byl v Palazzo Reale v Miláně vystaven Dylanův soubor *New Orleans Series*, 23 olejů na plátně vzdávajících hold kolébce bluesu a jazzu v charizmatičkých čtyřicátých letech. Jedná se o dekadentní akty, portréty a scény z New Orleans.

„Noc Tě může pohltnout, přesto se Tě nic nemusí dotknout“, říká Dylan ve své autobiografii *Kroniky I*. „Za každými dveřmi se odehrává něco nestydatě veselého. Buď to, nebo tam někdo pláče s hlavou v dlaních. Město je jedna velmi dlouhá báseň.“ Dylanova první muzejní výstava *Face Value* byla uvedena v srpnu 2013 v umělecké galerii National Portrait Gallery. Výstava obsahovala 12 pastelových portrétů zachycujících tajemné osobnosti. Dylan při tvorbě vycházel ze své paměti, představil i skutečného života. Zobrazil takové osobnosti, jakými jsou Nina Felix nebo Red Flanagan, což znamenalo porušení tradice této vznešené instituce, která obvykle vystavuje jen portréty známých osobností britského veřejného života.

O tři měsíce později byla poprvé zveřejněna Dylanova fascinace kovářstvím. Galerie Halcyon Gallery uvedla na výstavě *Mood Swings* jeho první sérii železných objektů. Díla křížila cestu, ale zároveň lidem umožňovala pohlédnout až za obzor.

Během roku 2014 Dylan opět vystavoval v Halcyon Gallery, kde představil *Revisionist Art a Side Tracks*: sérii více než 300 výtisků, přičemž každý z těchto tisků je jedinečný a ručně nazdobený Dylanem, který se vracel k *Drawn Blank Series* a obrazům *Train Tracks* evokující železniční koleje. Výstava *Face Value* poté cestovala. Nejprve v roce 2014 do kodaňského muzea Museum of National History, poté v roce 2015 do muzea Butler Museum v Youngstownu v Ohio a dále v roce 2016 do Kent State University Museum taktéž v Ohio a dále do galerie Kunstsammlung Chemnitz v Saské Kamenici. Výstava *New Orleans Series* pak odcestovala do města, které inspirovalo vznik této série obrazů.

Profesor Jaroslav Šaroun a karlické podzimní koncerty

Letos si mi dost přátel a blízkých lidí stěžovalo, že se z Dobřichovic tak nějak vytratila musika zvaná „vážná“. Pokud by to byla pravda, bylo by to fakt vážné, protože ona je s naším kulturním děním spjata po výtece bytostně. Víím o tom (s dovolením) své. Ovšem není tomu tak a kdo jste byli na podzimních koncertech pořádaných panem profesorem Jaroslavem Šarounem v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa, mi jistě dáte za pravdu. Tři to byly koncerty, zkusme si je připomenout popořadě:

I. Pavla Vykopalová a Jaroslav Šaroun – Večer operních árií

Sólistka brněnské Janáčkovy opery Pavla Vykopalová (<https://www.vykopalova.com/>) si pro karlický podvečer v sobotu 8. září připravila vskutku reprezentativní repertoár árií respektovaných autorů. A za doprovodu Jaroslava Šarouna je zazpívala skvěle, brilantně. Veliká radost.

Co zaznělo? Např. málo (žel) prováděné a skvělé a emotivní Verdiho *Ave, Regina*, Dvořákovy písně na texty K. J. Erbena i árie z Armidy, musika Leoše Janáčka (tu mi velikou radost udělala i *Frydecká Panna Maria* z cyklu *Po zarostlém chodníčku*), skvostně provedená árie *Jenůfy*. A nikoli menší radostí byly pak ukolébavky B. Smetany. A když se to uzavřelo árií Desdemony z Verdiho *Othella*, tak to bylo fakt něco. Ale nebyl to konec, protože přídavek byl – hádejte ... Ano, *Měsíčku na nebi hlubokém* ... A to byly teprve ty pravé emoce ...

II. Stamicovo kvarteto v Karlíku

To byl svátek! 22. září k večeru ... Stamicovo kvarteto přijelo ve složení: Jindřich Pazdera a Josef Kekula – housle, Jan Pěruška – viola a Petr Hejný – violoncello. Podle mého názoru skvělá šance slyšet v Karlíku soubor z těch, kterým právem patří adjektivum renomovaný, protože si to za ta léta

skvělého muzicírování zaslouží.

Co se hrálo? Začala to hudba Franze Schuberta. Překvapením byla skladba Jaroslava Šarouna. A byla výborná a je škoda, že se nehraje víc. No a pak také ikonický kus naší hudební kultury, Dvořákův Klavírní kvintet A dur (<http://www.antonin-dvorak.cz/klavirni-kvintet2>), který byl překrásný.

III. Podvečer s písněmi

6. října, opět k večeru. To byl krásný večer plný dobré musiky a emocí. Dvě zpěvačky a klarinet a samozřejmě J. Šaroun u klavíru. Sopranistka Tereza Smoláková, mezzosopranistka Kateřina Schejbalová, klarinetistka Tereza Podsedníková. Zazněla hudba např. L. Spohra, A. Dvořáka a také J. Křičky. A byla to musika výborně zahrnaná a skvěle vybraná. A oceněná zcela právem ovacemi publika.

Závěrem: hodně zajímavá dramaturgie tohoto podzimního koncertního triptychu, výborně vybraní interpreti i repertoár a skvěle zahrnaná musika. *J. Matl*

21. srpen 1968 25. října 2018 v Dobřichovicích

Letos se s ikonickými výročími jaksi protrhl pytel. Tak jsme si i připomněli 50 let ode dne, kdy k nám vtrhla vojska tehdejší Varšavské smlouvy, aby u nás zachraňovala cosi, ač ani nevěděla, co. Přičemž ti, co je

G. Gössel, D. Nováková, P. Král, R. Čížek.

k nám poslali, nazývali to brutální přepadení bratrskou internacionální pomocí ...

Připomněli jsme si to večerem, který byl hodně specifický. 25. října se v dobřichovické křižovnické residenci sešly spřízněné duše. Jak pamětníci oněch dnů srpnové okupace, tak ti, kteří je stále vnímají jako podstatné a starají se o to, aby se nezapomnělo.

A co víc: ti, kteří přišli, měli možnost debatovat, ptát se. Dorazili totiž i vzácní hosté: např. scénářistka velmi cenného dokumentu (který se ten večer promítal a jmenuje se *Skryté zločiny osmašedesátého* <https://www.ceskatelevize.cz/porady/10169692726-skryte-zlociny-osmasedesateho/>) paní Šárka Maixnerová, ale také ti, které nějak okupace přímo zasáhla nebo byli dokonce zraněni, ale měli to štěstí, že tu hrůzu přežili, např. paní Dagmar Nováková či pan Gabriel Gössel. Vše moderoval redaktor Českého rozhlasu Petr Král, a to výborně. Uvedl také vzácného hosta,

pana Rudolfa Čížka. Ten byl tehdy policistou a později kriminalistou a zachránil před skartací nesmírně cenný soubor dokumentů o padlých a zraněných z těch smutných dnů. V r. 2011 z těchto materi-

Starosta P. Hampl a P. Král v diskusi se Š. Maixnerovou.

álů vznikla velice zásadní kniha *Ztracené archivy 1968*, která byla též tématem tohoto velmi cenného večera. K celé téhle věci se ještě vrátíme v některém z příštích čísel, protože to považujeme v principu za natolik důležité, že to nemůžeme neudělat. Je to i velmi osobní pro ty z nás, kteří to tehdy zažili, a je třeba si to stále připomínat. Zejména dnes ...

JM

11. 11. 1918 v 11 hodin. Dalších 100 let ...

Svatý Václave ... Foto I. Černý.

11. 11. 1918. Ano, tohle je datum, kdy začalo v 11 hodin platit příměří značící konec tak zvané Velké války. Ještě krátce před tím, než vstoupilo v platnost, a také i krátce poté zemřelo nesmyslně na frontách spousta těch, kterým osud věru nepřál. Zbytečně, naprosto zbytečně.

11. 11. 2018 uspořádal soubor Ludus musicus s hosty v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa vzpomínkový koncert na toto téma.

Den válečných veteránů, vlčí máky na klopách a ikonická báseň kanadského lékaře a básníka Johna McCrae *Na polích flanderských* (https://cs.wikipedia.org/wiki/Nal_flandersk%C3%BDch_pol%C3%ADch) v podání Jana Vaculíka.

A pak už musika, záměrně vybraná spíš tak, aby vypověděla o radosti. O radosti z toho, že to letité utrpení skončilo. A musika to byla překrásná a nápad hodný poděkování. Začalo to variacemi na chorál *Svatý Václave*, pokračovalo Sukovým pochodem *V nový život*, do toho se vmezovala velmi vhodně pasáž z Voskovcova *Klobouku ve křoví*. A *V boj* Vítězslava Nováka. A emotivní Gloria z Lužanské mše A. Dvořáka a na závěr Händelova

suita *Hudba k ohňostroji* (<https://www.youtube.com/watch?v=i7vJ2UFbeXA>), musika napsaná také jako sláva k ukončení války, i když jiné ... A musika jako radostná napsaná a k tomu skvěle zahráná.

Ludus musicus si přizval řadu hostů, byly rohy, trubky, trombony, hoboje, bubny, smyčcová sekce, mhochočlenný sbor. Zajímavé a dojemné spojení nynějších i bývalých členů souboru, hostů častěji se objevujících i nových. Skvěle poskládané a krásně v magickém prostoru karlického kostela znějící. Publikum to také po zásluze ocenilo dlouhým a vděčným aplausem.

Ještě jednu věc bych chtěl zmínit. Koncert se konal bez jakékoli podpory z veřejných peněz. Když jsme za mlada poslouchali relaci Ivana Medka (*Ivan Medek, Hlas Ameriky, Videň, pamatujete ...?*), zaujalo mne, jak mluvil o tom, že v Rakousku i v té tehdy tak daleké Americe se našli lidé, kteří si považovali za čest, že je jejich jméno uvedeno mezi sponzory nikoli utkání fotbalu či hokeje, nýbrž koncertu klasické hudby. Stalo se to nyní i u nás já hlásím, že jsem tomu velice rád. Nejen že přišlo hodně těch, kteří přijali jako součást věci a společné dohody vyšší vstupné, ale tu je třeba poděkovat (a to velmi) těm, kteří akci podpořili co vidi-

Foto I. Černý.

telní sponzoři. Vyjmenujme je pro pořádek a s poděkováním:

Stavatelství Řehoř, s. r. o., Veronika a Martin Podzinkovi, Magda a Daniel Havlíkovi, Lenka a Petr Doležalovi, Eva a Jan Vaculíkovi, Obchodní centrum Lety, soubor Ludus musicus. Díky všem!

Na setkání, které se po koncertě uskutečnilo v křižovnické residenci, vznikla také diskuse o skupině českých malířů, kteří byli krátce po válce vysláni na místa ještě nedávných bojů, aby je zachytili tak, jak tehdy byla. Jeden z obrazů byl také na setkání představen díky pomoci kolegy Dr. Jiřího Beneše. Vznikl i nápad zkusit tyto obrazy v nějaké formě v Dobřichovicích představit jako ucelený soubor. Podle mého názoru skvělá myšlenka. Znovu veliké poděkování všem, kteří jakkoli přispěli.

J. Matl Jan Vaculík. Foto I. Černý.

Tečka za 7. ročníkem sochařského symposia

Sedmý ročník sochařského symposia sice skončil už loni v srpnu, ale vytvořená díla se svého umístění v „sochořadi“ do Karlíka

dočkala až letos na podzim. Jejich slavnostní instalace se za poměrně velkého zájmu občanů uskutečnila v sobotu 17. listopadu,

kdy na „sochařský chodník“ spojující dobřichovické barokní sousoší Kalvárie s karlickou

kou románskou rotundou byly instalovány tři nové „sošné objekty“: *Mikrokosmos* (Hiromi Nakagawa), *V průběhu času* (Stanislav Kolíbal) a *Zasněný mramor* (Petr Novák). Po úvodních slovech Petra Váni, iniciátora celého projektu, a starosty města Petra Hampla byla symbolickým přestřižením pásky část chodníku s novými „přirůstky“ zpřístupněna. Na celém „sochořadí“ je nyní osazeno celkem šestadvacet z osmaadvaceti soch vytvořených na dosavadních sedmi ročnících symposia; jedna ze zbývajících dvou zdobí nádvoří zámku, ta druhá je na břehu Berounky pod zámek. Délka sochařského chodníku se nám tak prodloužila o pár desítek metrů a do Karlíka už zbývá „jen kousek“.

HgS

Fotbalový podzim

Dobřichovičtí fotbalisté vstoupili tento podzim do již druhého ročníku svého působení v Okresním přeboru mužů - OFS Praha-západ.

Po úspěšném působení v tom minulém ročníku se fanoušci těšili, že znovu uvidí pěknou kopanou i další úspěchy našeho týmu. Nasvědčovaly tomu nejenom výborné výsledky v přípravných zápasech, ale i skutečnost, že z kádrů nikdo neodešel. Vítězství v zápasech s účastníky I. A třídy však byla vykoupena zraněním hned několika klíčových hráčů, a to se potom projevilo i na začátku mistrovské soutěže.

Hned v prvním utkání, na domácím hřišti, naši překvapivě podlehlí Měchenicím 1:4. Ve druhém, sice porazili 5:1 Dobříč, jenže v následujících utkáních se zranili další hráči ... Vynucené změny v sestavě způsobily, že se přestalo dařit i herně. Několik po-

rážek v řadě pak odsunulo Dobřichovice na poslední místa tabulky.

Ke zlepšení došlo až v závěrečných zápasech podzimu, když se zraněné opory začaly postupně vracet do týmu. Ve 12. kole to odnesly například Jinočany, druhý celek tabulky, který si z Dobřichovic odvezl „nadílku“ 2:5. Zbývá sehrát ještě poslední kolo, ale naši budou mít volno, neboť jejich soupeř byl vyloučen ze soutěže. Zatím jsme tedy na šestém místě se ziskem 15 bodů za 5 vítězství a 7 porážek, s vyrovnaným skóre: 25 vstřelených ku 25 obdržených branek.

Chlapy teď čeká náročná zimní příprava, protože jaro bude velice těžké. Bodové rozdíly jsou totiž minimální ... Takže boje o mistrovské body budou hodně napínavé. Máme se na co těšit.

(oma)

VOLEJBAL

přehled výsledků a data domácích utkání

Superseniorky Sokola Dobřichovice na mistrovství republiky v Jindřichově Hradci

V polovině listopadu je na tabulky prvoligových soutěží docela hezký pohled – mužské Áčko je třetí a to ženské je dokonce první, když dosud neprohrálo ani jeden zápas! Doufejme, že to oběma našim družstvům vydrží.

Muži A, 1. liga

V polovině základní části získali naši 21 bodů a jsou na třetím místě se třemi porážkami (doma s Beskydy 3:1, ve Starém Městě 3:0 a v Bučovicích 3:1) a se sedmi výhrami (doma s Teslou Brno 3:0, s Nymburkem 3:1, s Volejbalem Brno 3:1, s Velkým Meziříčím 3:0 a venku s Č. Budějovicemi B 3:0, s TJ ČZU Praha 3:0 a s týmem Lvi Praha B 3:1).

Na první příčce je zatím družstvo MFF Praha se ziskem 23 bodů, druhé jsou Beskydy s 22 body; naši se s MFF utkají doma 16.

listopadu. Další domácí zápasy sehraji naši ve dnech 8. 12. s týmem Lvi Praha B, 14. a 15. 12. se Starým Městem a Bučovicemi, 18. 1. a 19. 1. s Č. Budějovicemi a s TJ ČZU Praha. Těmito posledními dvěma zápasy skončí základní část a do play-off postoupí prvních osm družstev. Naděje, že mezi nimi budou i naši, je velmi reálná.

Ženy A, 1. liga

V sobotu 10. listopadu skončila v obou skupinách první polovina soutěže. V té naší je suverénně na prvním místě naše Áčko, které z jedenácti utkání zvítězilo jedenáctkrát – v Králově Poli (s družstvem B) vyhrálo 3:1 a 3:2, v Hronově také 3:1 a 3:2, na Žižkově 3:0 a 3:1, v Brandýse nad kadečkami 3:1 a doma nad Hradcem Králové 3:0 a 3:1 a nad Střešovicemi 3:0 a 3:2.

Zejména dvě výhry nad Střešovicemi jsou velmi důležité, neboť mezi nimi a našimi se s velkou pravděpodobností rozhodne o vítězi skupiny. Těmito výsledky si naše děvčata postup do finálové skupiny, do které postoupí první tři družstva z obou skupin, skoro už zajistila. Velkým úspěchem družstva je také postup do 3. kola Českého poháru, když ve druhém naše ženy vyřadily extraligové Královo Pole A; ve 3. kole v prvním utkání už na extraligový Přerov nestačily a prohrály doma 3:1, odveta v Přerově je čeká 22. 11. Ligu budou hrát doma do skončení základní části už jen třikrát: s Královým Polem B 23. a 24. 11., s Hronovem 7. a 8. 12. a se Žižkovem 11. a 12. ledna; končí 18. a 19. ledna ve Střešovicích.

Muži B, krajský přebor 1. třídy

Mužskému Běčku začátek soutěže příliš nevyšel – s jediným vítězstvím a devíti prohrami (i když třikrát jen těsně 3:2) jsou z devíti družstev zatím na sedmém místě. Vzhledem k tomu, že do konce soutěže zbývá sehrát ještě mnoho utkání, mají nemalou naději své postavení si zlepšit. Doma budou hrát 24. 11. s Mělníkem, 8. 12. s Vlašimí, 12. 1. se Zručí nad Sázavou, 9. 2. s Českým Brodem, 23. 2. Dobříší a 16. 3. s Tuchlovicemi.

Ženy B, krajský přebor 2. třídy

Podzimní část soutěže skončila 6. října. Během ní naše děvčata vyhrála 3:0, 3:0 v Ko-

márově, 3:1, 3:0 v Hořovicích a prohrála ve Zdicích 3:0, 3:0; doma pak zvítězila 3:0, 3:0 s Královým Dvorem, 3:0, 3:0 s Berounem a v domácí odvetě se Zdici pohrála 1:3 a zvítězila 3:2. V tabulce jsou na druhém místě za prvními Zdici a před třetími Hořovicemi. Jarní část soutěže zahájí 27. dubna v Králově Dvoře. Za zmínku stojí i účast našich superseniorek na mistrovství republiky superseniorek

a superseniorek, které se konalo v Jindřichově Hradci ve dnech 20. a 21. října. Naše děvčata obsadila šesté místo a kromě diplomu a upomínkových předmětů si domů přivezla i dobrý pocit, že ve svých letech stále ještě umějí a hra je pořád baví.

HgS

Orientační běh

Případné zájemce o dění v našem klubu orientačního běhu mohou informovat, že v naší partě se nic nemění. Stále jsme volným sdružením lidí, kteří se rádi proběhnou po lese a přitom trochu potrápí i některé buňky mozkové, obzvláště centrum orientace a rychlého rozhodování. V současnosti máme 21 registrovaných členů, z toho cca 10 aktivních, kteří si nenechají ujít žádný závod, a ostatní běhají, jak jim čas a jiné víkendové aktivity dovolí. Což je v pořádku, neboť podle mne sport není o honbě za účastí s výsledky a umístěním, ale především o zdravém způsobu života, udržení fyzické zdatnosti a radosti z pohybu.

Během roku 2018 jsme se zúčastnili všech třinácti závodů naší oblasti Praha a Středočeský kraj. Všechny závody se konaly v rámci našeho kraje, tedy nedaleko, od krásných lesů kolem Rakovníka, přes okolí Kladna a Slaného, našich lesů Brd, až po malebný kraj kolem řeky Sázavy. Poslední podzimní závod byl dokonce hned za humny, centrum závodu bylo na louce za tratí mezi Všenory a Dobřichovicemi. Ke cti všech pořadatelů nutno říci, že akce byly většinou velmi dobře zorganizovány, což při stále vzrůstajícím počtu závodníků není snadné. Před deseti lety nás na oblastních závodech bylo kolem tří set, letos je to zřídka pod tisíc závodníků. Z výsledků za zmínku určitě stojí alespoň úspěch Jiřiny Štrossové, která ve své kategorii

vyhrála podzimní část této oblastní soutěže. Dalším typem soutěží, kterého se někteří naši členové zúčastňují, je série závodů regionu Čechy-západ. Dříve to byly tzv. národáky pro celé Čechy, ale bylo nutno je rozdělit na východní a západní části z důvodu velkého počtu závodníků. Jsou to vždy akce na celý víkend, na jaře to byly víkendy v nedalekých Hostomicích a v Hluboké u Žihle, na podzim víkend v Radvanci u Nového Boru. Z výsledků bych rád zmínil alespoň první místo Pavly Mrázové v Hluboké.

Naši závodníci nechyběli ani ve vícedenních závodech, ať již to byly tradiční tří etapové *Velikonoce ve skalách* a *Jarní trojúhelník* v okolí Mariánských Lázní, nebo řada letních prázdninových závodů. Ta začala *Cenou střední Moravy* u Prostějova a pokračovala přes *Veteran cup* u Vamberka, *Výsočina cup*, *Grand prix Silesia* u Opavy, *Šumperský divočák*, *Rumcajsovy mile*, *Pěkné prázdniny v Českém ráji* až po poslední dva, *Cenu východních Čech* a *West cup* u Nejdku. Počasí nám většinou přálo, takže to byly krásné sportovní i rekreační zážitky.

Ve výhledu nás čekají závody zimní ligy, spíše neoficiální tréninky pro ty, kdo rádi běhají i na sněhu a ledu, a dále sezóna LOB. Sekce lyžařského orientačního běhu má naplánováno 10 závodů během čtyř víkendů v zimních měsících, nezbývá než popřát pořadatelům i závodníkům dostatek sněhu.

V. Jaroš

**KOUPÍME vícegenerační dům v této lokalitě,
jsme přímí zájemci.**

strachovska@gmail.com, tel. 608 758 015

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4 x 2.800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1.700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4.000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4 x 8.000 Kč)
- Partner:** získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

DOB-Invest a.s.

Garážové stání

**DOB-Invest a.s. nabízí k pronájmu
kryté garážové stání v centru
Dobřichovic**

1 200,- Kč měsíčně

tel: 775 503 244
martin.havlik@dob-invest.cz

PANSKÁ ZAHRADA

RESTAURACE & HOTEL

RESTAURACE S KRBOVÝM SALONKEM
SEMINÁRNÍ MÍSTNOST
LETNÍ TERASA
PIVO PILSNER URQUELL, DOMÁCÍ UDÍRNA
23 POKOJŮ ★★★★★
PODZEMNÍ PARKOVIŠTĚ
SVATEBNÍ APARTMÁ S VLASTNÍ
PRIVÁTNÍ TERASOU NA STŘEŠE

A NOVĚ REKONSTRUOVANÝ WELLNESS DOBŘICHOVICE,
S BAZÉNEM, VÍŘIVKOU A SAUNOU.

WWW.PANSKAZAHRADA.CZ

WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE

DOB Centrum